Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 65 (1315) ♦ Субота, 6 квітня 1996 року ♦ Ціна договірна

ВЕСНА. ЗАКОН ПРО БЮДЖЕТ МАЄМО

Показати новий імідж країни

Президент України Леонід Кучма прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Великобританії в Україні Роя Ріва на його прохання. Відбулася дружня розмова, в ході якої були обговорені питання, що стосуються наступного візиту в Україну (18 квітня) Прем'єр-міністра Великобританії Джона Мейджора.

Ми надаємо великого значення приїзду до Києва Прем'єр-міністра Великобританії, сказав Президент України. Відносини між нашими державами розвиваються динамічно. Певен, що підсумки наступного візиту будуть мати велике значення для подальшого успішного розвитку таких відносин.

У відповідь посол сказав, що головною метою візиту, як це вважає Прем'єр-міністр Джон Мейджор, показати імідж нової України у Великій Британії. Адже там є ще багато людей, які, на жаль, ще не уявляють змін і нових можливостей України.

У ході розмови були порушені й інші питання українсько-британського співробітництва, обговорення яких матиме місце в ході наступного візиту.

У зустрічі взяв участь міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко.

Новий візит М. Діну до Києва: чи повториться минулорічне досягнення?

Завтра до Києва прибуває делегація МЗС Румунії на чолі з державним секретарем міністерства Марчелло Діну. Мета візиту не оригінальна: переговори з приводу укладення двостороннього базового політичного договору. Після піврічної роботи груп експертів, яка завершилася в лютому, залишилися неузгодженими питання територіальні та ті, що стосуються пакта Ріббентропа — Молотова. Їхнє розв'язання, як з'ясовано, якщо комусь і під силу, то лише високому державному керівництву. Отож у понеділок процес цей розпочнеться із зустрічі М. Діну та першого заступника міністра закордонних справ України Антона Бутейка. Переговори триватимуть лише один день, 8 квітня. Між іншим, останній приїзд пана Діну до Києва влітку минулого року був плідним щодо узгодження багатьох непростих питань договору, хоча румунська сторона ті домовленості так і не підтвердила. Як буде цього разу?

Знак біди: повінь

Весняна вода на всіх одна

Близьке сусідство Республіки Білорусь і України, чисельні комунікації, що з'єднують території по воді, суші і в повітрі, наявність ряду небезпечних виробництв зумовлює необхідність об'єднання зусиль прикордонних областей в попередженні надзвичайних ситуацій природного і техногенного характеру.

Як повідомило Укрінформу Посольство України в РБ, для координації дій державних органів Республіки Білорусь і України щодо пропуску льодоходу на річках і спуску води з водоймищ в період весняної повені за сприяння посольства України в Мозирі проведена спільна нарада представників двох держав.

(Закінчення на 2-й стор.).

Читайте у суботньому випуску:

КИЇВ ПЕРЕЙНЯВ ЕСТАФЕТУ В АБУ-ДАБІ

Вітчизняний стиль

Мінмашпром України відкрив у Києві першу в державі постійно діючу виставку зразків озброєння, військової техніки, військово-прикладних розробок і технологій

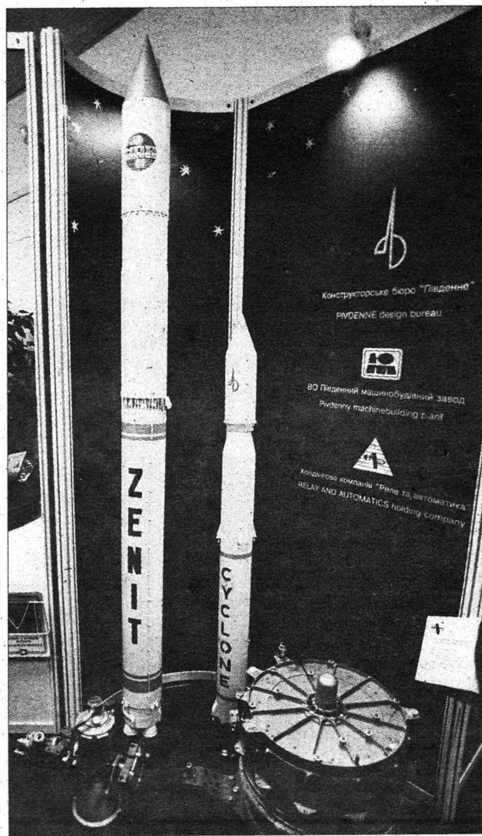

За матеріалами зарубіжної преси, Україна в 1994 році продала озброєнь на суму 60 млн. доларів США, в той час як її потенційні можливості західними фахівцями оцінюються приблизно у 8 млрд. доларів на рік.

На відкритті виставки наводилися й інші цифри: обсяги продукції підприємств ВПК становлять усього 6-7 % від рівня 1990 року. Хоча сьогодні мова вже не йде про відновлення попередніх обсягів виробництва — потреби внутрішнього ринку впали, військова доктрина змінилася, бюджет уже не той, — але важливо, щоб підприємства галузі не втратили основну номенклатуру.

(Продовження на 6-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У номер

Аграрники за реформи: що вибирати, з чого вибирати?

Точку зору на конституційний процес висловили на традиційній прес-конференції у Верховній Раді представники депутатської групи «Аграрники за реформи» Сергій Мельник (керівник групи), Ростислав Чапюк та Григорій Сидоренко. Вони вважають, що під час роботи Конституційної комісії виконавча влада «купила» (наприклад, посадами) частину представників у комісії від парламенту, що призвело до перекосу проекту. Він, говорили, передбачає виборність в Україні монарха. Ці та інші вади проекту Основного Закону, на думку депутатів, не дають можливості не те що взяти його за основу, а й дійти елементарного консенсусу в узгоджувальній комісії. А коли лівим і правим силам у парламенті, які не бажають поступатися принципами, і вдається налагодити конструктивний діалог, то тут спрацьовує закон, що ото, за висловом Сергія Мельника, виникає під час сварки чоловіка з дружиною, — досягнуте перемир'я ламається з'ясуванням питання про те, хто саме почав сварку перший.

Аграрники за реформи вже відчули настрій Президента України винести вироблений Конституційною комісією проект на референдум у разі, коли його не ухвалить парламент. Такий крок Л.Кучми, на їхню думку, суперечитиме Конституційному договору, де вказано, що на референдум можуть виноситися лише узгоджені документи. І тоді, за прогнозами аграрників, ймовірний такий хід у відповідь з боку Верховної Ради — винесення на референдум ще одного, свого проекту Основного Закону (скажімо, напрацьованого комуністами чи християнськими демократами тощо). На думку аграрників, це призведе до розколу у суспільстві.

З іншого боку, прийняття проекту Конституційної комісії, який передбачає паралельне існування адміністрацій Президента і Рад народних депутатів, означатиме повернення до конфліктів на місцях, що ми вже проходили.

Представники групи наголосили, що вони — українці і знайдуть у собі мудрість домовитися.

Анатолій БЕНЬ.

Завтра — День геолога

Шукачі морських скарбів

Геолог в уявленні обивателя здебільшого має вигляд бородатого чоловіка з рюкзаком за плечима, який у тайзі, горах, пустелі бродить у пошуках вугілля, нафти, руд чи золота. Але є й морські геологи. Вони борознять простори Світового океану, багаті не менш цінними мінеральними ресурсами.

Світовий океан поступово стає не лише трасою для пересування суден, а й джерелом економічно вигідних мінеральних ресурсів. Наприклад, нині кожну четверту тонну всієї нафти видобуто саме з морських надр.

У Світовому океані геологами знайдені нафта і газ, матеріали для будівництва, вугілля і залізна руда, руди рідкісних металів. Особливий інтерес викликають так звані залізомарганцеві руди. Вони є в багатьох місцях Світового океану. Геологи оцінюють загальні запаси конкрецій у 2—3 трлн. тонн! Уже є плани видобутку конкрецій. Кожна країна має свій шмат роботи в морі. Приміром, у колишнього Союзу був район Тихого океану. Наша заява поки що оформляється. Адже тривалий час кораблі або простоювали, або займалися торговими перевезеннями. Останніми роками на допомогу нашим морським геологам прийшло Національне агентство морських досліджень і технологій, яке зорганізувало п'ять наукових експедицій в Азово-Чорноморському басейні на унікальному судні «Київ» з не менш унікальною апаратурою. Гадаю, що ми ще як слід не навернулися до моря, не вивчили його. За звичкою нам начебто легше взяти ту ж нафту з землі. Однак час уже вніс свої корективи. І тому морським геологам, треба нарощувати видобуток нафти, досліджувати рудні намули, відшуковувати в них промисловий вміст золота, вивчати залізомарганцеві конкреції, в яких міститься нікель, кобальт, мідь, молібден тощо.

Людмила ГРАЧ.

Весняна вода на всіх одна

(Початок на 1-й стор.).

Сторони домовилися, що Міністерство з надзвичайних ситуацій Білорусі, спільно із зацікавленими міністерствами і відомствами, та Державний комітет водного господарства і Штаб цивільної оборони України вживуть максимум заходів щодо попередження виникнення надзвичайних ситуацій на річках в період весняної повені.

З цією метою проводитиметься своєчасний водоскид до необхідних відміток з водосховищ на річках Уброть, Білозерської водної системи, Дніпровсько-Бузького каналу, Київського водосховища, а також регулярно здійснюватиметься обмін інформацією про хід розвитку повені і дії сторін.

БЕЗ ПАНІКИ: наші моряки живі-здорові

З Греції надійшло таке повідомлення ІТАР-ТАРС: будцімто в четвер на борту судна під українським прапором, що перебував біля грецького острова Кітера в Егейському морі, спалахнула велика пожежа; грецьким військовим вдалося врятувати шість моряків, доля решти членів екіпажу невідома. Наш кореспондент зв'язався із прес-аташе Посольства України в Греції Євгеном КОНОПАЦЬКИМ:

— Подібні повідомлення справді розповсюдили кілька інформагенств, але вони не відповідають дійсності. Судно, яке горіло в морі, було не українським, а однієї з південноамериканських країн. Справді, на борту знаходилися сім українських моряків, але всі вони врятовані, отже причин для занепокоєння немає.

Парламентська хроніка

ГОЛОВНА КОМІСІЯ БУДЕ

Денне і вечірнє засідання 4 квітня

Жорстким відлунням політизованого протистояння, пов'язаного з майбутнім обговоренням проекту нової Конституції, стали дебати щодо змін у постанові Верховної Ради про включення цього питання до порядку денного пленарних засідань. Зрештою, проголосовано рішення з одного пункту: «Визначити головною комісією з проекту Конституції України тимчасову спеціальну комісію Верховної Ради з опрацювання проекту Конституції, сформовану відповідно до вимог глави 4.6 Регламенту Верховної Ради з представників депутатських груп і фракцій на пропорційній основі».

Сесія знову повернулася до проекту закону про оренду землі. І знову — гостре зіткнення позицій. Одні намагалися довести, що здавання паїв в оренду — благо для тих, хто не може сам порати землю. Інші вбачали в цьому перший і вирішальний крок до того, що земля стане предметом купівлі-продажу, відтак — спекуляції, до знеземелення одних і перетворення на фактичних поміщиків других. Як зазначив депутат В. Свято, закон про оренду землі — спроба якщо не через двері, то хоч би через вікно протягти узаконену можливість гендлювати чи не єдиним багатством, яке у нас іще залишається, — землею. Бо чого варте вже те положення, щоб надавати право оренди навіть особам без українського громадянства!

Переважний настрій депутатського корпусу відбило голосування: 218 голосів — за відправку проекту на доопрацювання, і лише 74 вважали можливим прийняти проект закону у першому читанні.

Аргументація, що її навела депутат Н. Вітренко, представляючи проект закону про внесення змін і доповнень до закон «Про аудиторську діяльність», значною мірою визначила його долю: відправити на доопрацювання і повторно розглянути у першому читанні.

Як такий, що не знайшов підтримки депутатського загалу, було знято з обговорення проект постанови ВР про тлумачення деяких положень Закону «Про оренду державного майна».

Практично без обговорення прийнято проект закону про лікарські засоби (друге читання).

Зате навколо питання про вивізне мито на живу худобу та шкіряну сировину розгорілася баталія. Вже з доповіді міністра сільського господарства П. Гайдуцького стало ясно, що невідрегульоване вивезення за межі України великої рогатої худоби завдало державі величезних збитків. І це «законне» пограбування триває у загрозливих масштабах. Що ж робити? На це має дати відповідь завершення обговорення.

Іван ДМИТРЕНКО.

Краще пізно, ніж ніколи

Ранкове засідання 5 квітня

Очевидно, саме за цим принципом діяв Кабінет міністрів, представляючи на розгляд Верховної Ради проект Закону України «Про вивізне (експортне) мито на живу худобу та шкіряну сировину». Адже ні для кого не секрет, що за минулі роки цей вид продукції мав стійкий і високий попит за кордоном. Як наслідок, лише минулого року за межі України було вивезено майже 6 млн. штук шкір. Ті, хто займався експортом, встигли наварити чималенькі капітали, скуповуючи шкіри та худобу за безцінь у сільськогосподарського виробника. У той же час вітчизняна переробна промисловість, взуттьовики опинилися на грані зупинки через нестачу шкірсировини. Або змушені були закуповувати шкіру значно гіршої якості за кордоном.

Неефективна політика держави призвела до того, що тваринництво, яке, за словами першого заступника Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка, завжди було козирною картою нашої держави, опинилося у вкрай важких умовах. І ось для того, щоб призупинити цей розвал, одержати відповідну віддачу від цієї важливої галузі агропромислового комплексу, й запропоновано зробити це на основі Закону.

Але навіть суто економічні чи господарські питання, винесені на обговорення, не обійшлися без ідеологічного підтексту. Гостра дискусія тривала протягом всього ранкового засідання. На пропозицію головуючого, першого заступника Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка, представники Кабміну, комісій, окремі народні депутати, які виступали з пропозиціями і поправками, під час перерви повинні були виробити узагальнений варіант законопроекту для прийняття його в першому читанні.

Далі парламент має перейти до обговорення доповнень до Постанови Верховної Ради України від 2 квітня 1996 року «Про включення до порядку денного пленарних засідань Верховної Ради України питання про проект Конституції України».

Василь ТУГЛУК.

Є У КИЄВІ СВІЙ КИТАЇВ

НАПРИКІНЦІ XIX ст. в Україні були відкриті, як відомо, три археологічні культури: Трипільська, Зарубинецька, Черняхівська. З них Трипільська — найдавніша — припадає на I половину IV тис. до н.е. За рівнем матеріального і духовного розвитку всі ці культури можна назвати цивілізаціями. Їх рештки наявні і в урочищі Китаїв Голосіївського лісу столиці України. Ця історична місцевість мала ще назву «Китаївська пустинь». Отже Київ, Україна має видатку пам'ятку культури.

Для початку звернімося до історичної довідки про Китаїв. Старовинне видання «Киев теперь и прежде» (составил инспектор классов киевского Института благородных девиц М.М.Захарченко, Киев, 1888) згадує, що «...Верстах в 6-ти від Лаври за Видубицьким монастирем, на відстані одної верстви від берега Дніпра, між двох покритих старим лісом гір, розташована пустинь, відома під назвою Китаївська. Назву ця пустинь отримала від слова «Китай», що в перекладі з татарської мови означає «фортеця», «укріплення». Залишки цього укріплення у вигляді городища частково збереглися до цього часу. У XIV ст. створився пустинницький (самітницький) скит із декількох печер.

Перебуваючи на Городищі, бачиш, що гора опоясана земляними валами. Всі фортифікаційні споруди збереглися до наших часів. Збереглися тому, що на Городищі ще й досі ростуть багатовікові дуби. Такі ж поодинокі дуби поруч і на курганському могильнику. Зараз у лісі (а це Голосіївський ліс) серед дерев — лип, берез, кленів — переважає граб. Перебуваючи тут, у лісовій тиші, серед залишків творінь військової інженерної культури, створених руками наших далеких пращурів, диву даєшся: невже потрібно багато говорити, щоб зберегти Україні та цивілізованому світові цю пам'ятку культури?

Фортеця Китаївської пустині була сильно укріплена. Через цю фортецю, в разі військових подій, можна було швидко евакуювати мешканців із поселень у ліси на протилежний берег Дніпра, воїнам зайняти кругову оборону для зустрічі з ворогом, а також використовувати печери в разі програшу бою. Тобто тут люди жили і працювали, а з'явився ворог — хоробро зустрічали, щоб не дати йому пройти на Київ.

Ось таку пам'ятку культури столиці України Києва обрали в 70-х та 80-х роках нашого століття будівельним майданчиком. Попри те, що існувала ціла низка постанов і рішень щодо збереження пам'ятки. Але постанови уряду і рішення Київської міськради щодо Китаєва порушували ті, хто їх приймав і затверджував.

Започаткували нашестя на Китаїв рибоводи Міністерства сільського господарства, які з'явилися тут з бульдозерами і вирили цілу «траншею» біля підніжжя схилу Курганного могильника. Цією землею гатили верхній ставочок. Нічого путнього з того не вийшло, а ерозія почалася. Потім з'явилися будівельники, які спорудили на поселенні біля Городища два багатоповерхові будинки (вул.Китаївська, 11 та вул.Червонопрапорна, 48). Це був тільки початок...

Бо на цьому не закінчилося посягання на Китаїв. Можна зрозуміти потреби — місто росте. Хоча Києву, думаю, уже б рости і не треба. Але десь можна зводити багатоповерхові й навіть висотні будинки, а в Китаєві, та й то в окремих місцях, можлива лише котеджна забудова. Тут і зараз люди живуть в окремих, невеликих будинках. Але нині, особливо по вулиці Китаївській, у межах поселення V-VII століття, йде забудова міста. Великими будинками.

А потрібно, нарешті, створити державний заповідник «Голосіївський ліс із колишньою Китаївською пустинню». Це питання історії, культури та екології столиці України. Треба зберегти для нащадків Китаїв і Голосіївський ліс.

Віталій КОВАЛЕНКО,
кандидат у народні депутати України, депутат Харківської райради м.Києва, член колегії Держсадвинпрому України та Київської міської організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури, інспектор з охорони природи.

Закон України

Про Державний бюджет України на 1996 рік

Верховна Рада України **постановляє:**

Стаття 1. Затвердити Державний бюджет України на 1996 рік по доходах у сумі 2.390.864,7 млрд. карбованців, по видатках — 2.852.610,1 млрд. крб., граничний розмір дефіциту — 461.745,4 млрд. карбованців.

Джерелами фінансування дефіциту Державного бюджету України визначити внутрішні державні позики — 150.000 млрд. крб., кредити Національного банку України–107.195,4 млрд. крб., зовнішні джерела фінансування – 204.550 млрд. крб., в тому числі за рахунок позики Світового банку — 112.500 млрд. крб., позики Європейського співтовариства — 58. 500 млрд. крб., кредиту Ексімбанку Японії — 33.550 млрд. карбованців.

Стаття 2. Затвердити у Державному бюджеті України розмір оборотної касової готівки на кінець року у сумі 50.000 млрд. карбованців. Установити, що додаткові доходи Державного бюджету України, одержувані понад суми, затверджені статтею 1 цього Закону, спрямовуються на формування оборотної касової готівки до визначеного розміру.

Стаття 3. Установити доходи Державного бюджету України на 1996 рік по основних видах надходжень у таких сумах:

	млрд. крб.
Податок на добавлену вартість	303.862,6
Податок на прибуток підприємств	172.121,9
Акцизний збір	57.233,9
Прибутковий податок з громадян	114.787,2
30 відсотків надходжень коштів плати за землю	29.298,4
Плата за спеціальне вико ристання лісових ресурсів	1.698
Плата за спеціальне використання прісних водних ресурсів	7.178,2
Плата за спеціальне використання надр при видобуванні корисних копалин	2.459,3
Рентна плата за нафту і природний газ, що видобуваються в Україні, та різниця в цінах на природний газ	264.218,9
Державне мито	6.296,5
Надходження від зовнішньоекономічної діяльності (імпортне мито на товари, що ввозяться суб'єктами підприємницької діяльності)	36.480
Відрахування на геологорозвідувальні роботи	35.900
Надходження коштів від Державного комітету України по матеріальних резервах	144.700
Внески підприємств та господарських організацій до Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення	179.455,9
Надходження відрахувань від перевищення поточних доходів над видатками Національного банку України	12.900
Надходження від реалізації дорогоцінних металів з Державного фонду дорогоцінних метали і дорогоцінного каміння	700
Збори та інші неподаткові доходи	66.975,1
Надходження до:	
Пенсійного фонду України	730.090
Державного інноваційного фонду	20.800
Державного фонду сприяння зайнятості населення	38.775,6
Фонду розвитку паливно-енергетичного комплексу	108.000
Інші надходження	9.598,2
Кошти, що підлягають передачі з бюджетів Автономної Республіки Крим, областей та міста Києва до Державного бюджету України	47.335

Стаття 4. Установити у Державному бюджеті України на 1996 рік асигнування на здійснення таких заходів:

	млрд. крб.
Соціальний захист населення — разом	133.654,7
у тому числі	
утримання регіональних пунктів тимчасового розміщення біженців	445
виплата компенсацій відповідно до Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні»	200
відшкодування банкам різниці процентних ставок по пільгових кредитах на індивідуальне будівництво на селі	0,6
компенсація додаткових витрат на будівництво житла за рахунок коштів населення	1.030
соціальне забезпечення	129.549,5
з них:	
— пенсії військовослужбовцям та особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ	72.981
— перерахування до Пенсійного фонду України на виплати пенсій військовослужбовцям рядового, сержантського і старшинського складу строкової служби та їх сім'ям	31.000
— кошти бюджету, що передаються до Фонду соціального захисту інвалідів	19.000
— кошти на утримання будинків-інтернатів та інших установ соціального забезпечення	6.568,5
фінансування заходів, пов'язаних із здійсненням державного регулювання цін	2.429,6
у тому числі на:	
— тверде паливо	70,4
— здешевлення вартості будівництва житла молодіжними житловими комплексами	1.650
— житлово-комунальне господарство (централізовані видатки)	709,2

(Продовження на 4—5-й стор.).

Постанова Верховної Ради України

Про введення в дію Закону України «Про Державний бюджет України на 1996 рік»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Закон України «Про Державний бюджет України на 1996 рік» ввести в дію з 1 січня 1996 року, а статті 22, 24, 35 цього Закону — з дня опублікування, частину 2 статті 19 — у місячний термін з дня опублікування.

Статтю 31 цього Закону ввести в дію з 1 липня 1996 року. Кабінету Міністрів України за погодженням з Комісією Верховної Ради України з питань бюджету розробити механізм запровадження цієї статті.

2. Установити, що норми статей 15 і 16 Закону України «Про Державний бюджет України на 1996 рік» діють до введення в дію Закону України про внесення змін і доповнень до Закону України «Про плату за землю».

3. Рекомендувати Кабінету Міністрів України при внесенні пропозицій щодо уточнення показників Державного бюджету України на 1996 рік передбачати спрямування додатково отриманих коштів від введення в дію законів, що впливають на збільшення доходної частини бюджету, в першу чергу на соціальний захист населення.

4. Кабінету Міністрів України:

— у місячний термін розглянути питання про вдосконалення системи управління галуззю охорони здоров'я та витрат на утримання закладів охорони здоров'я, а також розширення обсягу медичних платних послуг в умовах обмеженого бюджетного фінансування;

— при внесенні пропозицій щодо уточнень показників Державного бюджету України на 1996 рік передбачати збільшення обсягу фінансування державних централізованих капітальних вкладень, національної оборони, Служби безпеки України та Прикордонних військ, а також відшкодування сільськогосподарським товаровиробникам проведених ними за рахунок власних коштів витрат по будівництву об'єктів соціально-культурного призначення на селі в 1995 році в сумі 28 трлн. карбованців;

— у першому півріччі 1996 року провести інвентаризацію нежилих приміщень, що здаються в оренду, підприємствами житлово-комунального господарства, установами, що повністю, або частково фінансуються з бюджету, проаналізувати стан розрахунків за таку оренду і розробити відповідні пропозиції щодо впорядкування орендних відносин та збільшення на цій основі доходів бюджету і скорочення бюджетних витрат;

— у місячний термін розробити та затвердити порядок погашення боргу товаровиробників перед державним бюджетом шляхом закладання до державного резерву виробленої ними продукції на суму боргу;

— на виконання Постанови Верховної Ради України від 5 жовтня 1995 року «Про роботу Уряду по виконанню законів і постанов Верховної Ради України щодо стабілізації фінансового забезпечення паливно-енергетичного комплексу і підготовки його для роботи в осінньо-зимовий період» протягом року вишукати можливість залучення додаткових коштів для державної підтримки підприємств вугільної промисловості;

— вишукати додаткові можливості для залучення довгострокових кредитів та інших джерел для фінансування будівництва житла молодіжними житловими комплексами;

— фінансування видатків по агропромисловому комплексу здійснювати через Державне казначейство України;

— з метою забезпечення хворих на цукровий діабет вітчизняним інсуліном у місячний термін вишукати можливості будівництва і введення потужностей по його виробництву;

— вишукати можливості для збільшення обсягів, фінансування атомної енергетики для добудови блоків атомних станцій;

— розробити проект Закону України про антикризове регулювання в економіці і в тримісячний термін внести його на розгляд Верховної Ради України;

— у місячний термін подати на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про внесення змін і доповнень до Закону України «Про бюджетну систему України» щодо принципів розподілу закріплених і власних доходів і видатків між бюджетами різних рівнів;

— вишукати додаткові кошти на фінансування протихолерних заходів у південних областях України;

— визначитися з розпорядниками коштів на утримання засобів навігаційного забезпечення;

— розглянути питання про доцільність фінансування з державного бюджету громадських організацій.

5. Обласним, Київській і Севастопольській міським Радам при перегляді середніх ставок земельного податку, збільшених у 1996 році в 1,45 раза, затверджувати ставки податку за землі несільськогосподарського призначення, виходячи із середніх ставок податку, економічної оцінки території та місцезнаходження ділянок, але не вище, ніж у 2 рази від середніх ставок.

6. Міністерствам і відомствам, іншим органам державної виконавчої влади, Уряду Автономної Республіки Крим, обласним, Київській і Севастопольській міським державним адміністраціям забезпечити скорочення державних витрат, припинення реалізації раніше прийнятих програм, які не забезпечуються джерелами фінансування, приведення показників щодо мережі, штатів та контингентів підвідомчих установ і закладів у відповідність із розмірами коштів, передбаченими в державному і місцевих бюджетах на їх утримання у 1996 році.

7. Закарпатській, Івано-Франківській, Львівській, Чернівецькій обласним державним адміністраціям, Міністерству сільського господарства та продовольства, Міністерству транспорту, Українській державній корпорації по будівництву, ремонту та утриманню автомобільних доріг, Міністерству промисловості, Міністерству лісового господарства, Міністерству охорони навколишнього природного середовища і ядерної безпеки, іншим міністерствам і відомствам України передбачити на 1996 рік та наступні роки кошти за рахунок державних централізованих капітальних вкладень із залученням коштів місцевих бюджетів, підприємств і організацій та інших джерел фінансування на здійснення заходів, пов'язаних із соціально-економічним розвитком населених пунктів, яким надано статус гірських, відповідно до Закону України «Про статус гірських населених пунктів в Україні».

8. Верховній Раді Автономної Республіки Крим, обласним, Київській і Севастопольській міським Радам здійснити в 1996 році розмежування частини загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів між республіканським бюджетом Автономної Республіки Крим, обласними, міськими (міст Києва і Севастополя) бюджетами та бюджетами районів, міст обласного підпорядкування, районів у містах, виходячи з розрахунку середньої мінімальної забезпеченості на одного жителя Автономної Республіки Крим, області, міста.

9. З метою розширення фінансово-бюджетної бази місцевих Рад установити, що в 1996 році в бюджетах областей та міста Києва залишаються 50 відсотків суми надходжень податку на добавлену вартість, акцизного збору, податку на прибуток підприємств, що перебувають у загальнодержавній власності, понад розміри контингентів, урахованих у нормативах відрахувань від загальнодержавних податків і зборів.

Кабінету Міністрів України затвердити порядок проведення зазначених розрахунків.

10. Установити, що кошти на фінансування державних централізованих капітальних вкладень, передбачені в розрахунках до бюджетів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя, використовуються відповідними Радами виключно за цільовим призначенням.

11. Установити, що починаючи з 1 травня 1996 року кошти, які надходять до Державного бюджету України від плати за спеціальне використання прісних водних ресурсів від підприємств житлово-комунального господарства, спрямовуються на ремонт та реконструкцію аварійних мереж водопостачання та каналізаційних мереж міських населених пунктів України.

Міністерству фінансів, Міністерству економіки, Міністерству охорони навколишнього природного середовища і ядерної безпеки України разом з Державним комітетом України по житлово-комунальному господарству внести відповідні зміни до існуючого порядку формування розділу Державного бюджету України «Охорона навколишнього природного середовища та ядерна безпека».

12. Встановити, що пропозиції Кабінету Міністрів України, які надходять до Верховної Ради України, щодо змін ставок акцизного збору і ввізного мита розглядаються в позачерговому порядку.

13. Пункт 10 Постанови Верховної Ради України від 13 грудня 1995 року «Про основні положення податкової політики і податкову реформу в Україні» викласти в такій редакції:

«Встановити, що з 1 січня 1996 року на основні рахунки Державного бюджету України, а також місцевих бюджетів усіх рівнів зараховуються кошти цільових бюджетних фондів (крім Пенсійного фонду України, Державного інноваційного фонду, Фонду охорони праці та Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення, а також спеціальних фондів, утворених міністерствами, відомствами, концернами та корпораціями для фінансування галузевих науково-дослідних робіт. Кошти зазначених фондів входять до складу доходів і видатків відповідних бюджетів, обліковуються на окремих рахунках та використовуються відповідно до їх цільового призначення)».

14. Контроль за виконанням Державного бюджету України на 1996 рік покласти на Комісію Верховної Ради України з питань бюджету.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 22 березня 1996 року.

Закон України

Про Державний бюджет України на 1996 рік

(Початок на 3-й стор.).

Фінансування соціально-культурних закладів, установ та заходів — разом 251.618,3
у тому числі:
— освіти 131.826,1
— культури 29.740
— охорони здоров'я 56.207,2
з них:
заходів по імунопрофілактиці та боротьбі з епідеміями та централізованих заходів по профілактиці та лікуванню туберкульозу 2.000
— фізичної культури та молодіжних заходів 6.495
— витрат на забезпечення підготовки та участі спортсменів України в XXVI Олімпійських іграх і III Параолімпійських іграх 1996 року 2.350
— видатків на утримання об'єктів соціально-культурної сфери, які передаються підприємствами загальнодержавної власності до комунальної власності 25.000
Фінансування науки — разом 72.240,8
з них:
— Національна академія наук України 15.578,1
— Українська академія аграрних наук 6.366,6
— Академія медичних наук України 972,5
— видатки Державного інноваційного фонду 20.800
з них:
на фінансування національних, міжгалузевих, галузевих, регіональних програм 10.000
у тому числі:
Національна академія наук України 8.100
Українська академія аграрних наук 1.000
Академія медичних наук України 400
Академія педагогічних наук України 400
Академія правових наук України 100
Державні капітальні вкладення 90.892
з них:
агропромисловий комплекс 42.000
бюджетні позички 10.000
Кошти на придбання рухомого складу залізничного транспорту для пасажирських перевезень 1.500
Видатки на реструктуризацію вугільної промисловості 27.000
Фінансування будівництва житла для військовослужбовців та осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ 15.000
з них:
— на будівництво житла військовослужбовцям, звільненим у запас або у відставку, які перебувають на квартирному обліку місцевих державних адміністрацій 2.000
Народне господарство — разом 355.041,4
у тому числі на фінансування:
— бюджетних позичок:
на створення зимових експлуатаційних запасів палива для підприємств системи Міністерства енергетики та електрифікації України 8.000
на підтримку державних підприємств 10.000
— геологорозвідувальних робіт з пошуку твердих корисних копалин та глибокого розвідувального буріння на нафту і газ 35.900
— геологорозвідувальних робіт з пошуку золота 2.790
— заходів з конверсії підприємств оборонного комплексу і створення нових видів цивільної продукції 16.900
з них:
для сільськогосподарського машинобудування 5.200
— Національної космічної програми 6.500
—Національної програми досліджень і використання ресурсів Азово-Чорноморського басейну, інших районів Світового океану 2.500
—заходів з переробки брухту і відходів дорогоцінних металів 1.732,2
—протиепізоотичних заходів, бюджетних установ агропромислового комплексу та інших його витрат 7.587,9
—заходів з водного господарства 8.226
—охорони, селекції та відтворення рибних запасів 1.900
—земельної реформи та землевпорядкування 700
—державної програми створення золотодобувної промисловості 2.841
—державної програми підтримки селекції у рослинництві 8.184
—державної програми підтримки селекції у тваринництві 9.356,6
—докорінного поліпшення земель 1.053,1
—лісового господарства, охорони і захисту лісів 10.842
—витрат на закладення і догляд за молодими садами, виноградниками 3.500
—витрат, пов'язаних із поданням допомоги і частковою сплатою процентів по виданих кредитах:
підприємцям 500
селянським (фермерським) господарствам 950
колективним сільськогосподарським підприємствам 250,3
—заготівлі сільськогосподарської продукції за державним контрактом (бюджетна позичка) 30.000
—витрат на забезпечення державних матеріальних резервів 148.425
з них на закупівлю зерна 50.000
—інших видатків на народне господарство 36.403,3
Видатки на технічне переозброєння підприємств паливно-енергетичного комплексу (фонд розвитку паливно-енергетичного комплексу) 108.000
з них:
вугільної промисловості 100.000
Фінансування житлово-комунального та шляхового господарства — разом 7.000,2
у тому числі:
—капітальний ремонт житлового фонду 972
—благоустрій міст і селищ міського типу 28,2
—ремонт та утримання доріг загального користування державного значення 6.000
Реставрація пам'яток архітектури 628
Охорона навколишнього природного середовища 9.566
Фінансування заходів, пов'язаних з поверненням кримськотатарського народу та осіб інших національностей, які були незаконно депортовані з України 100
Національна оборона — разом 137.962
у тому числі:
—утримання Збройних Сил України 116.962
— закупівля озброєнь і військової техніки 18.000
—науково-дослідні і дослідно-конструкторські роботи 3.000
Штаби і війська цивільної оборони 1.800
Фінансування заходів щодо ліквідації стратегічних озброєнь 1.500
Правоохоронна діяльність і забезпечення безпеки держави – разом 138.250
у тому числі:
—Служба безпеки України 17.800
—органи внутрішніх справ та війська внутрішньої і конвойної охорони 71.400
—кримінально-виправна система 22.000
—Прикордонні війська України 15.000
—Національна гвардія України 4.200
—Головне управління урядового зв'язку 6.950
—Управління державної охорони України 900
Місцеві державні податкові інспекції 12.300
Додаткові асигнування на фінансування матеріально-технічного забезпечення спеціальних підрозділів боротьби з організованою злочинністю 1.100
Утримання органів законодавчої, виконавчої та судової влади — разом 41.630
у тому числі:
—законодавчої влади 6.100
—виконавчої влади 27.000
з них:
Кабінет Міністрів України 1.737
фінансове забезпечення функцій Президента України — глави держави 1.881
—судової влади 8.530
з них:
Верховний суд України 800
Прокуратура України 8.000
Фінансування заходів, визначених Національною програмою поліпшення безпеки гігієни праці та виробничого середовища 70
Зовнішньополітична діяльність — разом 46.985
у тому числі:
—внески до міжнародних організацій, членом яких є Україна, — разом 30.525
з них до:
—бюджету ООН та органів і спеціальних установ системи ООН 25.632
—міжнародних фінансових організацій 4.368
—міждержавних установ СНД 525
—утримання дипломатичних представництв України за кордоном 10.653,7
—придбання за кордоном у власність України приміщень для розміщення дипломатичних представництв 4.546,3
—видатки на короткотермінові відрядження за кордон відповідальних працівників органів державної виконавчої влади 1.226,3
—інші неторговельні витрати 33,7
Інші видатки бюджету 9.420,4
Резервний фонд Кабінету Міністрів України 25.000
Заходи, пов'язані з ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи та соціальним захистом населення — разом 179.455,9
у тому числі:
—витрати на соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи 115.077,5
—державні капітальні вкладення 32.470,7
—самостійне переселення громадян з радіоактивно забруднених територій і будівництво житла для громадян, віднесених до категорії I 8.562,1
—витрати на забезпечення робіт у зоні відчуження 9.526,8
—інші цільові Чорнобильські програми 13.818,8
видатки пенсійного фонду України 730.090
—з них видатки для запровадження доплат окремим групам пенсіонерів до межі малозабезпеченості 120.000
Видатки державного фонду сприяння зайнятості населення 28.775,6
Видатки по обслуговуванню державного зовнішнього боргу 275.872,5
Видатки по обслуговуванню державного внутрішнього боргу 36.049,8
Компенсація вартості будівництва об'єктів соціально-культурного призначення на селі 25.000
Кошти, що підлягають передачі до бюджетів областей та міста Севастополя з Державного бюджету України 81.107,5

Стаття 5. Установити розподіл видатків Державного бюджету України в розрізі міністерств і відомств, а також граничні асигнування на оплату праці згідно з додатком № 1.

Стаття 6. Затвердити на 1996 рік нормативи відрахувань від загальнодержавних податків і зборів до бюджетів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя у таких розмірах (відсотках від загальної суми):

	Акцизний збір	Податок на добавлену вартість	Прибутковий податок з громадян
Автономна Республіка Крим	100	100	100
Області:			
Вінницька	20	100	50
Волинська	20	100	50
Дніпропетровська	20	24,2	50
Донецька	20	23,4	50
Житомирська	20	100	50
Закарпатська	20	100	50
Запорізька	20	20	50
Івано-Франківська	20	89	50
Київська	20	91,6	50
Кіровоградська	20	100	50
Луганська	20	72,8	50
Львівська	20	59,6	50
Миколаївська	20	100	50
Одеська	20	45,3	50
Полтавська	20	20	50
Рівненська	20	100	50
Сумська	20	53,1	50
Тернопільська	20	100	50
Харківська	20	44,7	50
Херсонська	20	100	50
Хмельницька	20	100	50
Черкаська	20	78,8	50
Чернівецька	20	100	50
Чернігівська	20	86,3	50
м. Київ	20	20	50
м. Севастополь	100	100	100

Установити, що зарахування податку на прибуток підприємств до відповідних бюджетів здійснюється у порядку, визначеному Законом України «Про бюджетну систему України».

При зміні протягом 1996 року форм власності та підпорядкування платників податку на прибуток порядок його зарахування до відповідних бюджетів залишається незмінним до кінця року.

Стаття 7. Затвердити у складі видатків Державного бюджету України дотації бюджетам окремих областей та міста Севастополя у сумі 81.107,5 млрд. карбованців на фінансування видатків місцевих бюджетів, що не покриваються доходами, у тому числі:

	млрд. крб.
Вінницька	8.195,5
Волинська	7.473,8
Житомирська	12.318,4
Закарпатська	12.623
Кіровоградська	7.143,6
Миколаївська	1.311,2
Рівненська	2.014,8
Тернопільська	6.504
Херсонська	9.264,5
Хмельницька	7.082,8
Чернівецька	5.625,1
м. Севастополь	1.550,8

Стаття 8. Затвердити суму коштів в розмірі 47.335 млрд. карбованців, які передаються з бюджетів Автономної Республіки Крим, областей та міста Києва до Державного бюджету України, в тому числі:

	млрд. крб.
Автономна Республіка Крим	13.086,0
Області:	
Запорізька	1.553,5
Полтавська	1.445,8
м. Київ	31.249,7

Перерахування зазначених коштів до Державного бюджету України здійснюється у розмірах, визначених

розписом доходів і видатків Державного бюджету України на 1996 рік.

У разі несвоєчасного надходження цих коштів до Державного бюджету України надати право Міністерству фінансів України встановлювати стовідсоткове зарахування до Державного бюджету України сум загальнодержавних податків і зборів , що сплачуються на відповідній території, до повного погашення заборгованості.

Стаття 9. Установити, що акцизний збір з ввезених на територію України підакцизних товарів зараховується до державного бюджету України.

Стаття 10. Повернуті в 1996 році бюджетні позички, що були надані Міністерству сільського господарства і продовольства України, Державному комітетові України по харчовій промисловості, заготівельним організаціям та товаровиробникам через фінансові органи обліковуються на окремому розділі доходів Державного бюджету України та використовуються в міру надходження для фінансування закупівлі сільськогосподарської продукції за державними контрактами 1995—1996 років на зворотній основі. Надати право органам системи Міністерства фінансів України за наслідками документальних перевірок стягувати у безспірному порядку з підприємств і організацій прострочену заборгованість по наданих їм в 1994—1996 роках позичках, в тому числі і у вигляді товарного кредиту (на умовах поточного року, оренди, лізингу) під державний контракт сільськогосподарської продукції та інших позичках, а також нецільового їх використання з нарахуванням пені в розмірі 0,5 відсотка непогашеної заборгованості (сум нецільового використання) за кожний день до повного їх повернення.

Стаття 11. Установити, що у 1996 році до складу доходів Державного бюджету України зараховуються:

а) виручка від реалізації товарів та інших предметів, конфіскованих митними, правоохоронними та іншими уповноваженими на це органами, а також суми, одержані від реалізації товарів та інших предметів, що зберігалися під митним контролем, власник яких не знайшовся у встановлений нормативними актами термін, за винятком витрат, пов'язаних із зберіганням, пересиланням, перевезенням і реалізацію зазначених товарів, а також конфіскована іноземна валюта та сума відшкодованих державі збитків, заподіяних державними службовцями та особами, уповноваженими на виконання функцій держави, внаслідок корупційних діянь та протиправного використання наданих їм повноважень для одержання матеріальних благ, послуг, пільг або інших переваг, з наступним спрямуванням 20 відсотків одержаних коштів на розвиток матеріально-технічної бази митних, правоохоронних та інших уповноважених на це органів понад асигнування, передбачені на утримання зазначених органів у Державному бюджеті України;

б) доходи, одержані Міністерством зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі України від аукціонного продажу квот на експорт товарів, після покриття витрат, пов'язаних з проведенням аукціону;

в) кошти в іноземній валюті за реєстрацію представництв іноземних суб'єктів господарської діяльності та в валюті України за видачу експортних та імпортних ліцензій;

г) консульські збори, що справляються на території України в іноземній валюті, з наступним спрямуванням їх на розвиток дипломатичних представництв України за кордоном та на технічне оснащення пунктів оформлення віз у межах сум, передбачених у Державному бюджеті України на ці видатки.

Дозволити Міністерству закордонних справ України, використовувати до 15 відсотків консульських зборів, фактично отриманих за межами України, на витрати, пов'язані з наданням матеріальної допомоги потерпілим за кордоном громадянам України; оформленням та оплатою послуг іноземних ритуальних служб у разі смерті українських громадян, що настала під час їх перебування за кордоном; оплатою праці тимчасово прийнятих на місці (за трудовою угодою) працівників для виконання термінових робіт в консульських відділах посольств України за кордоном;

д) кошти, в тому числі в іноземній валюті, від реалізації надлишкового озброєння, військової та спеціальної техніки, майна, передачі в оренду основних фондів Збройних Сил України та інших військових формувань, а також за виконані ними роботи та надані послуги спрямовуються цільовим призначенням на фінансування матеріально-технічного та наукового забезпечення, будівництва житла та вирішення інших соціальних питань військовослужбовців та членів їх сімей понад асигнування, передбачені на утримання зазначених органів у Державному бюджеті України.

е) збори за виконання робіт по наданню послуг при здійсненні екологічного контролю у пунктах пропуску через державний кордон, розмір і порядок використання яких встановлюється Кабінетом Міністрів України. Дозволити 20 відсотків зазначених коштів за пропозицією Міністерства охорони навколишнього природного середовища і ядерної безпеки України спрямовувати для цільового використання на розвиток матеріально-технічної бази таких пунктів пропуску через державний кордон;

є) різниця в цінах на імпортний газ між ціною реалізації газу споживачам України і ціною закупівлі газу по імпорту з урахуванням витрат на транспортування його через територію України та націнки за послуги по його закупівлі та реалізації, погоджених з Міністерством економіки України.

Стаття 12. Установити, що позабюджетні фонди місцевих Рад за винятком тих, відрахування до яких не є обов'язковими згідно з законодавством України, у 1996 році включаються до відповідних місцевих бюджетів без зміни їх цільового призначення.

Стаття 13. Таємно.

Стаття 14. Таємно.

Стаття 15. Збільшити у 1,45 раза ставки земельного податку, встановлені Законом України «Про плату за землю», з урахуванням їх підвищення у 1994-1995 роках.

Стаття 16. Звільнити у 1996 році від сплати земельного податку військові частини, установи, військові навчальні заклади, науково-дослідні, дитячі санаторно-курортні та оздоровчі установи, підприємства та організації (що утримуються за рахунок бюджету) Збройних Сил України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Національної гвардії України, прикордонних військ, військ цивільної оборони за умови цільового використання цих земель.

Вітчизняні підприємства авіаційної, ракетно-космічної, суднобудівної промисловості, а також підприємства, які виробляють військову техніку та боєприпаси, звільняються від сплати земельного податку по земельних ділянках, на яких знаходяться аеродроми, полігони, дослідно-випробувальні станції, добудовчі набережні, цехи небезпечних виробництв, а також гірничо-металургійні підприємства по земельних ділянках, на яких знаходяться відвали і хвостосховища, та земельні ділянки, на яких розміщені склади державного та мобілізаційного резервів.

Перелік зазначених підприємств та розміри земельних ділянок, що підлягають звільненню від сплати земельного податку, затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням відповідних міністерств та відомств, погодженим з органами Державного комітету України по земельних ресурсах.

Стаття 17. Включити до складу Державного бюджету України на 1996 рік бюджет Пенсійного фонду України по доходах і видатках у сумі 730.090 млрд. крб. та бюджет Фонду сприяння зайнятості населення по доходах в сумі 38.775.6 млрд. крб. і видатках — 28.775.6 млрд. крб. Спрямувати надходження до Фонду сприяння зайнятості населення в сумі 10.000 млрд. крб. на фінансування заходів по соціальному захисту населення.

Стаття 18. Включити до складу доходів і видатків Державного бюджету України на 1996 рік кошти Державного інноваційного фонду і його регіональних відділень по внесках підприємств і господарських організацій з одночасним збереженням їх цільового призначення.

Стаття 19. Установити загальний обсяг внутрішніх державних позик на 1996 рік у сумі 332,9 трлн. крб., в тому числі із спрямуванням на погашення позик 1995–1996 років і виплату доходу по них суми у розмірі 128,4 трлн. карбованців.

Випуск внутрішніх державних позик у 1996 році здійснювати на безвідсотковій (дисконтній) основі.

Стаття 20. Витрати Державного бюджету України з обслуговування іноземних кредитів, наданих юридичним особам України на умовах валютної самоокупності під гарантії Кабінету Міністрів України, підлягають відшкодуванню цими особами в місячний термін.

Головний державній податковій інспекції України, державним податковим інспекціям по Автономній Республіці Крим, областях, районах, містах і районах у містах у разі невідшкодування у місячний термін позичальником іноземного кредиту, одержаного під гарантії Уряду України, витрат Державного бюджету України, що виникли у зв'язку з покриттям гарантом заборгованості за цей кредит, забезпечити за поданням фінансових органів за місцезнаходженням позичальника стягнення з нього у безспірному порядку повної суми не здійснених у строк платежів з урахуванням пені.

Стаття 21. Внески підприємств і господарських організацій до Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення провадяться у порядку і розмірах, установлених на 1995 рік.

Стаття 22. Установити, що в 1996 році податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів сплачується у розмірах, передбачених Декретом Кабінету Міністрів України від 9 квітня 1993 року № 34-93 «Про ставки податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів» з урахуванням статті 18 Закону України «Про Державний бюджет України на 1995 рік», збільшених у 1,5 раза.

Стаття 23. Установити, що перерахунки посадових окладів і розмірів заробітної плати педагогічним, медичним, науково-технічним працівникам, працівникам культури та викладачам вищої школи здійснюються в межах затвердженого фонду оплати праці, розрахованого відповідно до статті 52 Закону Української РСР «Про освіту», статті 77 Основ законодавства України про охорону здоров'я, статті 18 Закону України «Про основи державної політики у сфері науки і науково-технічної діяльності», статті 28 Основ законодавства України про культуру, а навчально-допоміжному та обслуговуючому персоналу і спеціалістам — відповідно до схеми посадових окладів (ставок заробітної плати), що визначені Кабінетом Міністрів України.

Перегляд рівня посадових окладів (ставок заробітної плати) зазначеної категорії працівників провадиться двічі на рік з щоквартальною індексацією з урахуванням рівня інфляції в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 24. Установити, що ставки державного мита за нотаріальні дії, вчинювані державними нотаріальними конторами і виконавчими комітетами сільських, селищних, міських Рад відповідно до пунктів 3 та 4 статті 3 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито», поширюються на нотаріальні дії, вчинювані приватними нотаріусами.

Стаття 25. Установити що кошти, які надходять від обов'язкових відрахувань до Фонду сприяння зайнятості населення, можуть спрямовуватися на фінансування підготовки спеціалістів, яку забезпечує Міністерство освіти України та інші міністерства і відомства, у підпорядкуванні яких є навчальні заклади.

Стаття 26. Установити, що до Державного бюджету України зараховуються дивіденди, одержані від акцій, що належать державі в акціонерних товариствах, створених у процесі приватизації та корпоратизації підприємств загальнодержавної власності.

Дозволити спрямовувати вказані кошти на покриття витрат, пов'язаних із здійсненням уповноваженими особами функцій з управління акціями, паями, частками майна господарських товариств, які перебувають у загальнодержавній власності згідно з нормами витрат, визначеними Кабінетом Міністрів України.

Стаття 27. Установити, що акціонерне товариство «Укргазпром» вносить до Державного бюджету України відрахування від плати за транзит природного газу трубопровідним транспортом через територію України в розмірі, еквівалентному 0,37 долара США за 1000 куб. метрів природного газу на кожні 100 кілометрів відстані.

Внесення вказаних платежів здійснюється щодекади, виходячи з обсягу газу, транспортованого через територію України.

Стаття 28. Надати підприємствам промисловості, транспорту, агропромислового та будівельного комплексів відстрочку до 1 грудня 1996 року по сплаті податків і платежів до бюджету та державних позабюджетних фондів, що не сплачені платниками станом на 1 січня 1996 року та сум пені, штрафних та фінансових санкцій, що були нараховані підприємствам і організаціям за станом на 1 січня 1996 року. Рішення про відстрочку платежів приймається по сумах заборгованості, яка не сплачена на дату винесення рішення, без нарахування пені і відсотків за користування податковим кредитом, починаючи з 1 січня 1996 року.

Зупинити до 1 січня 1997 року дію пункту 3 статті 4 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 8-93 «Про стягнення не внесених у строк податків і неподаткових платежів» та пункту 5 статті 11 Закону України «Про систему оподаткування» в частині строків сплати донарахованих у 1996 році сум пені, штрафних та фінансових санкцій.

Установити, що суми пені, фінансові та штрафні санкції, нараховані за наслідками перевірок контролюючих органів у поточному році, сплачуються підприємствами і організаціями до бюджетів та фондів протягом 1996 року щомісячно рівними частинами.

Міністерству фінансів України затвердити порядок оформлення відстрочок по платежах до бюджету, державних позабюджетних фондів та термін сплати відстрочених сум платежів, пені, фінансових і штрафних санкцій з урахуванням фінансового стану підприємств.

Зупинити дію статті 22 Закону України «Про Державний бюджет України на 1995 рік» та статті 9 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 893 «Про стягнення не внесених у строк податків і неподаткових платежів» щодо надання відстрочки і розстрочки податків і неподаткових платежів до бюджетів усіх рівнів по недоїмці, яка створилась після 1 січня 1995 року.

Стаття 29. Установити на 1996 рік видатки на утримання митних органів у сумі 6300 млрд. крб., в тому числі на заробітну плату 3175 млрд. крб. Зазначені видатки провадяться Державним митним комітетом України згідно з поквартальним їх розподілом, погодженим з Міністерством фінансів України за рахунок надходжень на рахунки митних органів від штрафів або вартості предметів, вилучених для забезпечення стягнення штрафу при порушенні митних правил, сум пені та інших санкцій, передбачених митним законодавством, мита.

Сума перевищення надходжень по зазначених доходах над фактичними витратами на утримання митних органів згідно з поквартальним розподілом цих видатків щоквартально до 15 числа першого місяця наступного за звітним кварталу перераховується Державним митним комітетом України в доход Державного бюджету України.

Встановити, що кошти, які надходять від стягнення мита на товари, що ввозяться-вивозяться громадянами через митний кордон, зараховуються до Державного бюджету України.

Стаття 30. Надати право Державному комітету України по матеріальних резервах стягувати у безспірному порядку з юридичних осіб, на відповідальному зберіганні яких знаходяться матеріальні цінності державного резерву, за самовільне відчуження (використання, реалізацію) матеріальних ресурсів, штраф у розмірі 100 відсотків вартості матеріальних ресурсів в цінах на час виявлення факту відчуження, а також пені у розмірі 0,5 відсотка вартості відсутнього обсягу за кожний день до повного їх повернення. Зазначені кошти зараховуються до Державного бюджету України і спрямовуються на фінансування державного резерву.

Стаття 31. Установити, що у 1995 році справляння, контроль за правильністю обчислення та своєчасністю сплати податку на добавлену вартість та акцизного збору з товарів, що імпортуються в Україну, здійснюється Державним митним комітетом України за діючими ставками при митному оформленні таких товарів одночасно зі справлянням мита та митних зборів. Об'єктом оподаткування податком на добавлену вартість товарів, що ввозяться (імпортуються) на територію України, є їх митна вартість з урахуванням мита та митних зборів (а по підакцизних товарах і сум акцизного збору), а об'єктом оподаткування акцизним збором є кількісні показники або митна вартість таких товарів з урахуванням мита та митних зборів згідно з чинним законодавством.

Стаття 32. Продовжити на 1996 рік термін дії статтей 12, 16, 24, 25, 39 Закону України «Про Державний бюджет України на 1995 рік».

Стаття 33. Виключити з пункту 5 частини другої статті 19 Закону України «Про місцеві Ради народних депутатів та місцеве і регіональне самоврядування» слова «умов оплати праці працівників апарату».

Стаття 34. Частину восьму статті 33 Закону України «Про державну службу» викласти у такій редакції:

«Джерелом формування фонду оплати праці державних службовців є Державний бюджет України та інші джерела, визначені для цієї мети положеннями про органи державної виконавчої влади, затвердженими указами Президента України та постановами Кабінету Міністрів України».

Стаття 35. Зупинити дію статті 48 Закону Української РСР «Про освіту» в частині оплати в повному обсязі виконаної роботи учнями професійно-технічних училищ під час виробничого навчання і практики. Установити, що порядок оплати за виконану роботу визначається Кабінетом Міністрів України.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
22 березня 1996 року.

У номер

● *Умань*

Майже як у Лондоні

Добрий подарунок до 200-літнього ювілею Софіївського дендропарку, котрий відзначатимуть на Черкащині у вересні нинішнього року, підготувала київська фірма «Метро-Артем». З весни на маршруті Київ—Умань почали курсувати двоповерхові автобуси, які закуплено у відомої шведської фірми «Сканія». До речі, вартість квитка на «Сканію» майже така, як і на звичайний «ЛАЗ».

● *Луцьк*

Звіряли погляди на історію

«Українсько-польські стосунки в роки Другої світової війни» — така тема першого Міжнародного семінару, що відбувся у Волинському державному університеті імені Лесі Українки. Українські і польські вчені, політологи, історики обговорили основні проблеми в українсько-польських взаєминах протягом 1939—1947 років, обмінялися думками, поглядами і дали оцінку нинішньому стану досліджень історії стосунків обох народів.

● *Кіровоград*

Подружило Закарпаття з центром

Договір про співробітництво між Закарпатською і Кіровоградською областями підписали голови облдержадміністрацій Сергій Устич та Микола Сухомлин. Сталося це під час відвідин степового краю закарпатською делегацією, до якої входили представник місцевої влади, спеціалісти промисловості й сільського господарства, підприємці. Згідно з договором кіровоградські сільськогосподарські підприємства надаватимуть робочі місця трудівникам гірського краю, вирішуватимуться проблеми постачання в Закарпаття сільгосппродукції, організовано в його здравницях відпочинок степовиків.

Нездійснений візит тижня

Наталя ФІЛІПЧУК, «Голос України»

Над Києвом нельотна погода. Для Президента Єльцина

Як і ПЕРЕДБАЧАЛОСЯ, Президент РФ Борис Єльцин і цього тижня не приїхав до України, щоб підписати Договір про дружбу і співробітництво. Проте другого квітня він все-таки поставив свій підпис під одним «доленосним» документом — про подальшу інтеграцію з Білорусією — який неофіційно називають новою союзною угодою.

Договір про дружбу і співробітництво України та РФ готують вже кілька літ. Рік тому вперше з'явилися конкретні дати його підписання, які щоразу змінювалися. Спочатку російська сторона вимагала, аби Україна внесла у своє законодавство розділ про подвійне громадянство. Потім козирною картою стала проблема поділу ЧФ. Нинішню відмову підписати договір Єльцин також пояснив невизначеністю із Чорноморським Флотом. Проте ніхто не має сумнівів, що насправді причини слід шукати не в Криму, а в Кремлі.

Над угодою про подальшу інтеграцію між РФ та Білорусією, кажуть, також працювали близько року. Хоча зміст підписаних документів — і досі таємниця. Президенти РФ та Білорусі тлумачать їх по-різному, а депутати ВР Білорусії взагалі в очі не бачили документів, які повинні ратифікувати. Український МЗС про всяк випадок «виступив проти будь-яких форм відродження Радянського Союзу», але, як зазначив глава зовнішньополітичного відомства Геннадій Удовенко, більш конкретну оцінку наша держава дати не може: ніхто не знає, що підписали президенти сусідніх держав.

Обидві події збіглися в часі з президентською кампанією в Росії. Але якщо об'єднання РФ та Білорусії прекрасно вписується в передвиборчу програму Єльцина «збирання земель руських», то підписання договору про поділ ЧФ означатиме, що Росія втратить можливість впливати на Кримський півострів зокрема і на Україну в цілому. А без врегулювання проблеми ЧФ російські політики не хочуть «дружити» з Україною. Адже вони ясно дали зрозуміти: спочатку — ЧФ, а потім — Договір.

Нині з'явився новий прогноз: Єльцин приїде в Україну ще до кінця квітня. Витримці наших політиків можна позаздрити. Але з іншого боку, що залишається робити? Застосувати проти Росії економічні санкції наша держава не може. Розвернутися і грюкнути дверима — також. Держава — не квартира, обміняти її на зручний район із виходом на океан й більш поступливими сусідами неможливо. Отож доводиться пристосовуватися й усувати гострі кути.

Мабуть, наші політики продовжуватимуть переговори з Росією й уникатимуть відкритого протистояння. Проте Прем'єр-міністр України Євген Марчук, а трохи пізніше, і МЗС оголосили про намір «переглянути деякі пріоритети зовнішньополітичної діяльності України, зокрема і щодо СНД», якщо позиція та інтереси нашої держави і надалі ігноруватимуть. Саме цих слів від України чекав Захід, занепокоєний перспективою появи в Євразії нової наддержави. Україна саме така держава, на яку можна робити ставку, аби зберегти в Європі стабільність. З огляду на це слід очікувати, що найближчим часом інтерес до нашої країни з боку Заходу зросте. Тут є свої плюси і мінуси. Буде зацікавленість у зростанні могутності України, буде й економічна підтримка. Але з іншого боку Україна може перетворитися на буферну зону, доля котрої, як свідчить історія, дуже примхлива.

Леонід БРОВЧЕНКО, «Голос України»

Київ перейняв естафету в Абу-Дабі

(Початок на 1-й стор.)

Тож виставка дасть змогу детальніше ознайомити вітчизняних фахівців з досвідом створення сучасної конкурентоспроможної техніки за допомогою високих технологій, продемонструвати наші можливості потенційним замовникам. Експозиція виставки досить переконливо засвідчує, що Україна має пріоритет в розробці та створенні сучасних зразків оборонної техніки в ракетно-космічній, авіаційній, суднобудівній, бронетанковій галузях, у деяких видах засобів ППО і радіотехнічного обладнання, які не тільки не поступаються закордонним аналогам, а й за деякими параметрами перевищують їх.

Це підтвердила міжнародна виставка озброєнь «Айдекс-95» в Абу-Дабі (Об'єднані Арабські Емірати), де Україна вперше репрезентувала найбільшу експозицію

Виставка тижня

продукції вітчизняного ВПК. В офіційному каталозі було названо 43 українських підприємства. Серед 487 експонатів з маркою «Вироблено в Україні» особливу увагу привернули танк Т-80, який нині найдосконаліший у світі, модернізований танк Т-72, машина для риття траншей, військова електроніка та інженерна техніка.

У київській виставці бере участь більше 100 підприємств ВПК, що становить четверту частину їх загальної кількості. Проте ресурси, основні фонди, виробничі, інженерно-технічні, наукові кадри зосереджені в них, становлять три чверті потенціалу ВПК України. В експозиції виставки близько 600 видів виробів і зразків продукції, ще 300 зразків містяться у сховищах і експонуються в процесі ротації виробів.

Надалі раз на півроку виставка оновлюватиметься. Передбачається, що частина експозиції сформується в тематичні або галузеві блоки з метою презентації ВПК за кордоном.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Непорозуміння тижня

Людмила ШУБІНА, журналіст

За моє жито мене й бито?

На ЛЬВІВЩИНУ прибула делегація служби соціального захисту міста Ерфурта, що в Німеччині. Серед тих, хто супроводжує гуманітарну допомогу для дитячих садків та шкіл, двоє журналістів. Підписавши угоду в Яворівській райдержадміністрації про направлення українських дітей на відпочинок до Німеччини, погодивши інші питання, зокрема і ті, що стосуються підготовки фахівців з реабілітації осіб, залежних від алкоголю та наркотиків, керівник німецької делегації пан Рейнгард Шнель попросив керівника Яворівської райдержадміністрації пана Степана Лукашика передати ноту протесту в Митний комітет України.

Що трапилося? Під час перевезення гуманітарної допомоги через кордон у Шегинях митники вдавалися до образ, «караван милосердя» безпідставно було затримано з 12-ї до 18-ї години. Всі претензії німці виклали письмово. А молода журналістка з газети "Тюрінгія Альгемайне" пані Клаудія Флашбартг, яка на митниці стала об'єктом особистого огляду, заявила: «Мені казали, що їхати в Україну страшно. Але не думала, що до такої міри».

Перекладач пан Віктор Гейвайлер назвав митний перехід «державою в державі», але запевнив, що члени німецької делегації після спілкування з людьми на українській землі потеплили серцем. Бо зустрілися з добротою, щирістю, порядністю. Інцидент на кордоні, за словами пана Рейнгарда Шнеля, не вплине на подальшу допомогу українським дітям. Але дуже хотілося б, щоби більше ніхто не зазнавав таких принижень. У всьому має правити толерантність.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, «Голос України»

Старі доларові банкноти нашої бюджетної «борозни» не зіпсують

Принаймні, так обіцяють українські банкіри

Те, що в Америці стало звичайною технічною справою, в Україні, як і в інших країнах Співдружності, схоже, набирає виразного політико-соціального відтінку. Мова йде про запровадження доларів нового зразка. Наші співвітчизники схвильовані: чи відрізнятиметься обмінний курс стодоларової банкноти старого зразка від обмінного курсу нової банкноти? Чи треба негайно позбуватися старих банкнот, щоби згодом не мати збитків? І хоч нас постійно запевняють в усіх засобах масової інформації, що США ніколи не вилучали і не знецінювали своєї валюти і тепер цього не робитимуть, сумніви гризуть багатьох. Адже, за підрахунками фахівців, на руках жителів України — до 10 мільярдів американських доларів. А скільки разів держава залишала

Коментар тижня

нас, як то кажуть, «з носом» лише протягом останніх років?

Починаючи від горезвісного павловського обміну «сторубльовок» і «п'ятдесяток» і закінчуючи недавнім пограбуванням народу різними трастами. А той, хто обпікся, дме і на холодну воду. Та й живемо ми, звісно, не в Америці.

І вже перші дні запровадження нових банкнот американського долара це підтвердили. В Українську асоціацію споживачів надійшли сигнали зі Львова, Одеси, Донецька, що тамтешні обмінні пункти не завжди охоче приймають 100-доларові банкноти, випущені до 1990 року. Із 300 опитаних там респондентів 270 заявили, що зазнавали на собі прес з боку працівників обмінних пунктів, прагнення останніх порушити правила обміну.

А тим часом, згідно з інструкцією Національного банку України, всі долари США, випущені після 1928 року, як і німецькі марки, запроваджені в обіг після 1960 року, мають прийматися без будь-яких обмежень усіма уповноваженими банками та їхніми представниками.

Про це і було наголошено на прес-конференції, яку провів Всеукраїнський акціонерний банк за участю представників Київської банківської спілки, Української асоціації споживачів та Інформаційного центру міністерства фінансів США у Києві, з нагоди запровадження в обіг нових 100-доларових банкнот.

— Не треба робити ніякого ажіотажу з приводу запровадження нових доларових банкнот, — сказав голова ради ВАбанку Сергій Максимов, — нічия валюта не пропаде: долари старого зразка як приймали до обміну, так і прийматимуть.

Присутніх на прес-конференції запевнили: основне завдання банків — не отримати з того якісь додаткові прибутки, а зробити все для того, щоби цей процес пройшов безболісно для населення.

Звісно, можна покласти свої валютні заощадження на депозитний рахунок у банку і водночас з річними відсотками одержати банкноти нового зразка. Але вдаватися до послуг тих банків, які мають добру репутацію і обов'язково пройшли аудит солідних закордонних аудиторських фірм. Зрештою, можна купити долари нового взірця: за словами керівників ВАбанку, в Україну вже завезено понад 50 мільйонів американських доларів новими банкнотами. А комісійні за продаж мають становити не більше двох відсотків, як то встановлено НБУ.

Отже, банкноти старого і нового зразка мають однакову вартість і повинні обмінюватися на купони за однаковим курсом. Якщо виникають з приводу цього якість проблеми, скажімо, хтось прагне занизити обмінний курс старої банкноти, пошукайте обмінний пункт іншого банку. Зрештою, зверніться до регіонального відділення Асоціації споживачів, надішліть письмову скаргу в НБУ, у відділ валютного регулювання. У такому разі НБУ може оштрафувати обмінний пункт або відкликати ліцензію, яка дає право здійснювати валютні операції.

Союз тижня

Володимир КОРОЛЮК, «Голос України»

Таке лукаве слово «інтеграція»...

НА ЗОРІ української незалежності знайомий вкаскор московського видання після однієї публікації доволі твердо заявив:

— Усе одно на теренах СРСР існуватиме єдина конфедеративна держава, хоча республіки матимуть прапор, герб і гімн...

Відтоді чимало води сплинло в Дніпрі, однак тема актуальна і досі: московські стратеги не полишали сподівань і спроб «інтегрувати» пострадянський простір. Лукавлячи, маніпулюючи поняттям «інтеграція», що насправді в московському тлумаченні читається як «збирання земель», кремлівські небожителі пропонували різні хитромудрі пастки для своїх недосвідчених колишніх соратників по компартійній камері.

Однак з наближенням власних президентських виборів північно-східний сусід усе-таки пришпорив ще не повністю загнузданого інтеграційними віжками троянського коня «відновлення історичної справедливості».

Ще Олександр Герцен писав свого часу, що російська демократія закінчується там, де починається українське питання. Отож, на фоні урочистої капітуляції білорусів, киргизів і казахів перед новою «інтеграційною співдружністю» Борис Єльцин відмовився їхати в Україну підписувати договір про дружбу і співробітництво. Йому, до речі, вже не потрібно всієї України — вистачить, виявляється, і Севастополя.

Цікаво, стільки списів було зламано в Російській Федерації щодо денонсації Держдумою «біловезьких угод», а скринька, як свідчить московська преса, не була й замкнена: фракція комуністів випередила на день Бориса Єльцина, який попередньо планував підписати «Договор между Республикой Белорусь, Республикой Казахстан, Киргизской Республикой и Российской Федерацией об улучшении интеграции в экономической и гуманитарной областях» саме 15 березня.

А 2 квітня в Кремлі сотворили, знову ж таки за визначенням московської преси, нове політичне «шоу» — відтворили Радянський Союз, щоправда, без третього «С». Родилося ССР — розшифровуй, як знаєш і вмієш.

Навіть пропрезидентські російські газети висловлюють обережну недовіру підписаному договорові. Так, Отто Лацис в «Известиях» сумнівається: «Мы уже жили в самом тесном союзе — теснее некуда. Но ненадежность фундамента, в конце концов, привела к его развалу, ставшему такой драмой, которую не хотелось бы переживать еще раз».

У цьому політичному балагані московський патріарх Олексій, схоже, «озвучив» прагнення як Лукашенка, так і Єльцина, коли вкотре ... пом'янув і «единокровный украинский народ», хрещений чомусь разом з білорусами і росіянами «в одной киевской купели».

2 квітня двома президентами урочисто проголошене Днем єднання народів. Боюсь, що насправді 2 квітня можна вважати днем відродження тюрми народів.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Цитата тижня

— Україна — братня країна, яка піде шляхом поглибленої інтеграції. Ми, сподіваюся, будемо співробітничати з нею як і з Білорусією, — заявив Президент Росії Борис Єльцин, який у четвер замість Києва побував у прикордонному з Україною російському місті Бєлгороді.

Валерій ДРУЖЕНКО, «Голос України»

Рукописи горять, та ще й як!

Твердять в Управлінні державної пожежної охорони МВС України

Застереження тижня

ОСТАННІМ часом «червоний півень» все частіше навідується до різних високих установ, загрожуючи своїми візитами збити Україну із звичного життєвого ритму. Не встигли ще охолонути вуглини після пожежі на Хрещатику, 26, яка «покарала» працівників Держтелерадіо за недбалість на 12 мільйонів доларів, — аж нова надзвичайно неприємна новина: через порушення правил пожежної безпеки під час виконання зварювальних робіт «підгорів» Нацбанк. Щоб убезпечити національні інтереси від подальших зазіхань вогню, Прем'єр-міністр України Євген Марчук зобов'язав Управління державної пожежної охорони МВС України перевірити стан протипожежної безпеки міністерств і відомств.

Та горіть ви синім полум'ям укупі з вашою безпекою! — інспекторам, які перевіряють промислові підприємства, до таких висловлювань не звикати. Про що гадали чиновники у міністерствах і відомствах, зустрічаючи незваних гостей, невідомо. Та тільки двері високопоставлених об'єктів перед несподівано прибулими не завжди відчинялися охоче. За словами начальника Управління державної пожежної охорони Бориса Хижняка, посланців перевірявльної організації в Міністерстві преси та інформації зустріли в штики. А щоб переконатися у спроможності того самого Нацбанку боротися з вогнем, довелося вести тривалі переговори на рівні заступників.

І все ж, протягом десяти днів у полі зору вогнеборців побували 79 міністерств і відомств, багато з яких уже тепер можна заносити до списку потенційних погорільців. Попри постанову уряду, що зобов'язувала кожну установу ще до 1 жовтня позаминулого року створити власні протипожежні служби, таких на всіх перевірених об'єктах знайшлося лише 11. Та й то деякі з них існували лише на папері. Тільки у 10 міністерствах і відомствах створено, як це передбачено законом, пожежні комісії і лише 20 потурбувалися про організацію у себе добровільних пожежних дружин.

Інспекція виявила 1273 порушення правил пожежної безпеки, серед яких паління у непристосованих для цього місцях, використання саморобних або несправних електроприладів (дрібничка, коли не брати до уваги, що, за однією з версій, причиною пожежі на Хрещатику, 26 став побутовий кип'ятильник), експлуатація електромереж з «закінченим строком придатності», автоматична протипожежна сигналізація, котра не працює.

Незаперечні «двійки» пожежники виставили Мінфінові, Міністерству преси та інформації, Міністерству енергетики та електрифікації, НБУ і новій 110-метровій будівлі телерадіокомпанії, де так і не ввімкнено систему протипожежного захисту. А відносно зразковими об'єктами було визнано Мінлісгосп, Міністерство зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі, рідне для вогнеборців МВС, Міністерство охорони навколишнього середовища та ядерної безпеки, Міноборони. Непогані справи у будинках Верховної Ради та Кабінету міністрів.

Всі ці дані скрупульозно впорядковані і передані Євгенові Марчукові. Які санкції буде вжито з його боку до порушників — ще не відомо. А поки що, натхненні прем'єровою підтримкою, приборкувачі вогню самі карають «неслухів»: притягнули до адміністративної відповідальності 42 керівних працівники, наклали «табу» на експлуатацію 53 приміщень, 25 агрегатів, відчутно вдарили по кишені деякі міністерства, стягнувши за штраф 2% з фонду заробітної плати. Словом, лютують.

Невже безпідставно?

На знімку Валерія СОЛОВЙОВА: роботи пожежникам ще вистачить.

Валентин Вернодубенко, Укрінформ

Будемо розпилювати колоди

Анонс тижня

9 квітня в Торгово-промисловій палаті України в Києві відкриється четверта міжнародна виставка «Деревообробна промисловість». Вона стане найбільшою в нинішньому році в Україні спеціалізованою виставкою в галузі технологій і устаткування для деревообробної промисловості.

— Цю експозицію наша фірма організовує спільно з ТПП України, — сказав директор фірми «ПРИМУС-Україна» Тарас Костюк. — Найбільший інтерес для відвідувачів становитиме устаткування, яке випробовуватиметься прямо у виставочних залах. Так, світовий лідер в технології тонкого пропилу білорусько-польське підприємство «Вуд-Майзер», яке є східно-європейським центром з експорту такого устаткування американської фірми «Вуд-Майзер-продукт» (вона експортує свою продукцію більш як у 40 країн світу), покаже роботу унікальної пилорами. Скласти її можна через п'ять хвилин після прибуття на місце. Максимальний діаметр розпилюваної колоди — 92 сантиметри, завдовжки вона до 10 метрів.

— Як відомо, багато наших деревообробних підприємств є державними і часто-густо їм не «по кишені» участь у таких виставках. Тож ми врахували цю обставину і запропонували держпідприємствам значні знижки. Скажу більше, часом, експонуючи їхню продукцію, ми зазнаємо збитків. Але так чинимо свідомо. По-перше, це реальна турбота про наших вітчизняних товаровиробників, по-друге, даємо змогу їм швидше впровадити сучасні західні технології, по-третє, тим, хто вже досягнув певного успіху, виявити себе на українському ринку. Та й взагалі, головна мета виставки — дати можливість українським виробникам показати свої досягнення в галузі деревообробки.

На виставці, зокрема, експонуватимуться деревообробні верстати (спільне українсько-чеське підприємство «Роек-Львів»), дерево- і металообробне устаткування (київське підприємство «Сіненергія»), фрезерні головки (фірма «Удача»), інформаційні матеріали Мінпрому України (фірма «Інформлиспром»). Буде тут широкий вибір столярних виробів, інструментів, а також меблі, лаки, спецодяг.

До кінця року фірма «ПРИМУС-Україна» проведе в Києві і Донецьку вісім виставок. Це «Сучасний банк і офіс», «Автосервіс і все для автомобіля», «Комп'ютер — офіс — банк» і ряд інших. А починаючи з жовтня нинішнього року на основі співробітництва з найбільшою в Європі виставочною фірмою «Інтернешнл трейд енд ексібішнс (Ай-Ті-І) Груп» фірма візьме участь в організації проведення виставок у Франції. В них зможуть взяти участь українські підприємства і фірми.

Олеся МЕНЖУЛІНА, «ЮН-прес»

Сюрприз тижня

Це вам не жарти! А нові тарифи

Будні такі сірі, а життя настільки похмуре, що є привід від душі висміяти ситуацію. Проте, як відомо, добре сміється той, хто сміється без наслідків. А тим, хто 1 квітня щосили жартував із близьким і далеким зарубіжжям по телефону, уже 2 квітня навряд чи було весело.

Міністерство зв'язку піднесло сюрприз. Віднині хвилинка розмови в межах області обходиться громадянам у 4 тис. крб. і 8 тис. крб. в межах країни. Зарубіжні переговори в СНД — 0,24 і 0,36 долара, залежно від відстані. Східна Європа «тягне» на 0,60, а Австралія — на цілих 4 долари за хвилину.

Є сенс подумати про необхідність телефонних послуг взагалі, тим паче, що й встановлення істотно подорожчало.

Тож від розмовного пропонуємо перейти до епістолярного жанру і писати одне одному «дрібним почерком», добре, що пересилання листа чи листівки обійдеться лише в 20 тис. крб. в Україні та трохи дорожче — в СНД.

Тим, кому не терпиться поділитися новинами або випадок до того зобов'язує, на допомогу приходить телеграф. Послуги його поки що доступні. Вартість одного слова (для населення і в Україні) — 5 тис. крб. У країни СНД — 0,07 долара. Господарчому сектору — 10 тис. і 0,10 долара.

Цих доларових «натяків» боятися не варто. Оплата послуг провадиться в національній валюті за офіційним курсом. Просто кінцеві тарифи за міжнародні поштові відправлення розраховано відповідно до міжнародних принципів.

А вітчизняні принципи дали змогу аж на 2 відсотки зменшити відрахування за пересилання поштових переказів. І це радує. Не на жарт.

Приклад — не горобець

Цього тижня Болгарія, схоже, не на жарт образилася на Бориса Єльцина. Через те, що російський президент несподівано для всіх, а найбільше для самої Болгарії, запросив її приєднатися до нового, названого деякими мас-медіа, ССР (Співдружності суверенних республік). Повідомивши, що союз Росії з Білорусією відкритий для вступу інших колишніх соціалістичних держав, наприклад, Болгарії.

Проте приклад виявився невдалим... Адже Болгарія загалом, яка стоїть на порозі президентських виборів, і Желю Желев зокрема, котрий не збирається залишати президентське крісло і в майбутньому, розгнівалися. Приклад російського президента пан Желев розцінив як посягання на суверенітет і незалежність держави.

Наскільки близько до серця Болгарія сприйняла образу — покаже час. Але що це не пов'язано з обстрілом будинку поруч з тим, у якому мешкає Борис Миколайович — точно.

Проте одне й інше мають пряме відношення до наступних виборів у Росії. Як і, власне, чергове перенесення візиту Єльцина до Києва.

Однак ми, на відміну від Болгарії, на Бориса Миколайовича не образилися. Бо це вже не перший «неприїзд» і, певно, не останній.

Натомість, як повідомили з Лондона, до нас їде прем'єр-міністр Великобританії Джон Мейджор. Візит плановано на 18 квітня. За словами пана Мейджора, він сприятиме підвищенню іміджа України у Великій Британії.

...Звичайно, добре, якби всі політики (а не лише англійські) ретельно зважували приклади, що наводять, і кроки, які роблять. Чи — не роблять.

Людмила СЕРГІЄНКО, журналіст

І Бог нас не залишить

НА ВЕЛИКДЕНЬ мама обов'язково купувала обновки. І я виходила на вулицю до так само святково вдягненої дітвори. Раділи весняному сонцю причепурені будинки, білосніжно підпоясані садки і зорана-засіяна земля. Сусіди й просто перехожі трохи церемонно, але з лагідною доброзичливою посмішкою на вустах віталися один з одним і з нами, дітлахами. Друзі й родичі цілувалися за споконвічною традицією тричі. Христос воскрес!..

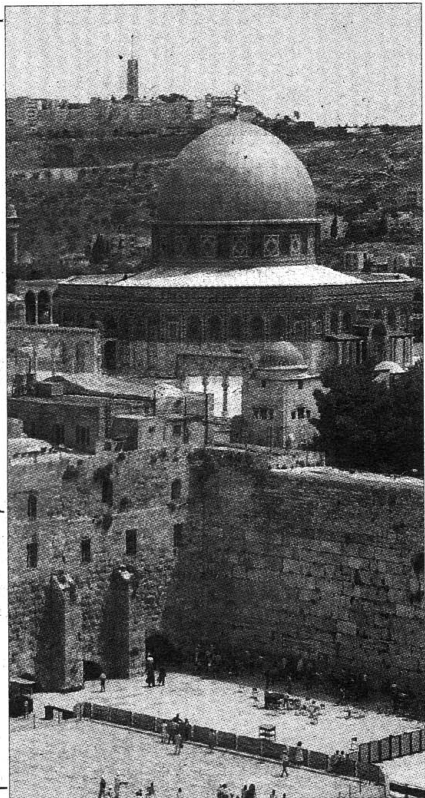
Віри у нас різні, але Бог — один. Цього тижня увесь іудейський світ відзначає велике свято Песах, яке передує православному Великодню. Це значить, що велика добра Вість — уже поруч.

Песах — одне із найдревніших і найважливіших єврейських свят, встановлене на знак пам'яті про вихід євреїв з Єгипту, з рабства — на свободу. Триває він сім днів — від 15-го до 21-ого числа місяця нісан за єврейським календарем.

У свята — чотири назви: Песах, свято «опрісноків», свободи, весни. Кожна з них підкреслює один з його аспектів. Назва Песах засвідчує загальне значення свята — диво виходу з Єгипту. Бог умертвив первістків єгиптян, але обминув (івритською «пасах») домівки ізраїльтян. Святом «опрісноків» називають його в Танасі. Маца символізує рабство в галуті (у вигнанні), хліб бідності, який предки євреїв їли в Єгипті та в інших країнах діаспори. Свято свободи означає звільнення ізраїльтян від рабства, їхній вихід на волю і становлення народу. А от свято весни — відповідно до пори року — символ пробудження природи, оновлення світу й людини.

Вихід з Єгипту, із рабства на свободу перетворив учорашніх рабів на вільний народ. Але свобода — не тільки право. Це ще й великий обов'язок. Вільний відповідає за свої вчинки. «У кожному поколінні людина повинна відчувати себе так, наче вийшла з Єгипту». Це — веління історії, яке вселяє ненависть до рабства і любов до свободи.

Тож давайте всі разом, люди різної віри, уподобань і держав, пам'ятаючи біблейську істину та заповіти прадідів, жити у мирі й любові. Бережімо одне одного! І Бог нас ніколи не залишить.

На знімку: Єрусалим. Стіна плачу. На задньому плані — корпуси Єврейського університету на горі Скопус.

Людмила ФІСЮН, «Голос України»

НЕ ГРІХ І В ІНДІЮ ГАЙНУТИ

КРАЇНА дитячих марень про справжнє кохання та про найсмачніший у світі чай, схоже, невдовзі знову буде нашим активним партнером. А стало можливо це, як стверджують фахівці міністерств — зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі та машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії, завдяки міжнародній виставці у Делі «Україна в Індії».

У черзі — інвестори

У торговій палаті Індії з гордістю розповідають іноземцям, що торік країні запропонували 26 мільярдів доларів інвестицій. Проте взяли лише мільярд, а решту інвесторів поставили в чергу, заявивши, що жити треба по кишені. А вона мало не в кожних чотирьох із п'яти індусів — зовсім дірява...

Іноземним туристам у Делі радять: не давайте милостиню на вулицях!.. Той, хто знехтує порадою, на власній шкурі відчує увесь контраст країни: любити ближнього краще на відстані. Адже пожертвувавши кілька дрібних монет невдовзі опинитеся у безвиході: вже справжня ватага жебраків вимагатиме: «Дай!..».

Як українці шкіри продавали

Після Бога мудрості — слона, індуси найдужче шанують корову. Тому ідея повезти в Делі продукцію українських чинбарів була, скажемо відверто, не дуже вдала. І хоч якість вичинки шкір (особливо, для взуттєвої промисловості), без перебільшення, вражала індусів — у руках м'яли з осторогою. Про кожну допитувалися: чия? Тобто з якої тварини. Проте українські комтивці запевняли: з великої рогатої худоби!..

Хоча, як стверджують знавці, «зняти шкіру» з буйвола — дозволяється. Бо священний не він, а корова.

Кермо праворуч!

Майже 100-відсотковий захист індійського ринку — захід вимушений. Адже понад 700 млн. із майже 930 млн. громадян — поза межею бідності. Тому держава дозволяє імпорт в дуже обмеженій кількості й тільки у крайньому разі.

Як вдасться завойовувати цей, у принципі, безмежний, проте такий обмежений індійський ринок українцям? Крокуючи вже протоптованою стежкою — створюючи спільні підприємства. Трудячись, так би мовити, напівіндусами... Саме таким чином нині в Делі працюють іноземні бізнесмени. Приміром, автомобільний ринок, фактично, належить спільному з японцями виробництву. Тільки тут автомобіль називається не «Судзукі», а «Марутті».

На думку українських фахівців, запорізька «Таврія» без особливих труднощів змогла б «вписатися» в індійський ринок. Довелося б тільки переставити праворуч кермо.

...Але поки що представники «АвтоЗАЗу» не змогли навіть узяти участь у виставці «Україна в Індії»: брак коштів.

Не доїде «Таврія» — допливе фрегат

Тому найреальніша перспектива співпраці в українських будівельників. Подейкують, що їм навіть пообіцяли державні ліцензії. А споруджувати наші вміють: тільки б платили!

На створення нових робочих місць розраховує й військово-промисловий комплекс України. Адже ще за часів СРСР миколаївські корабели спорудили для Індії шість фрегатів. Тепер настала пора їх реконструювати.

Запропонували також модернізацію танків. Хоч виготовляла Росія, але ж мотор — харківський.

Ще недавно ми могли послуговуватися прислів'ям: робота — не вовк — у ліс не втече. Нині за високим заробітком не гріх і в Індію гайнути...

Врятують ... собаки

ЯК ВІДОМО, Рим врятували гуси. Схоже, що нині на роль рятівника в Руанді претендують ... собаки. Їх (кожна вартістю 8 тис. дол.) «відрядив» уряд США для ліквідації наслідків кривавого міжетнічного конфлікту між племенами хуту і тутсі, повідомляє ІТАР-ТАРС.

До речі, разом із чотириногими саперами прибув і контейнер продовольчих спецзамовлень для їх «столу».

Із 1994 року в Руанді жертвами геноциду стали близько двох мільйонів осіб. Озброєні каральні загони буквально засіяли мінами всі «тисячі горбів» республіки, яку в минулому називали «африканською Швейцарією». Раніше міни шукали руандійські сапери, захищені бронею куленепробивного жилета та каскою. Прочісували гектар за гектаром ліси, благаючи Бога, щоб «пекельна машинка» не спрацювала у них під ногами. Невеликого заряду толу розміром банки гуталіна вистачає, щоб позбавити людину обох ніг, розповів руандійський офіцер Франк Ндор. За його словами, у прикордонних із Заїром районах повстанці хуту, як і раніше, закладають щодня десятки мін, на яких підриваються мирні жителі, в основному біженці.

З прибуттям спеціально навчених собак вивідачам стане важче. Тварини відчувають під землею будь-яку вибухівку — міни, гранати і навіть розтяжки, що ведуть до них, а також мінометні снаряди, які не вибухнули. Такі самі собаки допомагали саперам в Афганістані, колишній Югославії та Мозамбіку.

Зміна традиції чи знамення емансипації

ПРО ДАНІЮ та її правительку кажуть, що одним із найстаріших королівств править найсучасніша королева. Маргрете II справді представниця найстарішої у світі королівської династії, якій ні багато ні мало — тисяча років.

На трон зійшла 1972 року, після смерті батька короля Фредеріка IX. До того, за винятком королеви Маргрете I (1387—1412), країною правили лише чоловіки. І те, що талановита красуня-принцеса порушила 560-літню традицію наслідування престолу в чоловічій лінії, більшість датчан сприйняла як ознаменування нової ери, коли жінки зрівняються у правах із чоловіками.

На думку багатьох, саме датська королева зуміла розвінчати одвічну легенду про нереальність у житті ідеалу. Красуня, талант і фантазерка — вона швидко завоювала народну любов і повагу. Згідно з опитуваннями громадської думки інституту Геллапа, її не раз називали найпопулярнішою людиною в Данії.

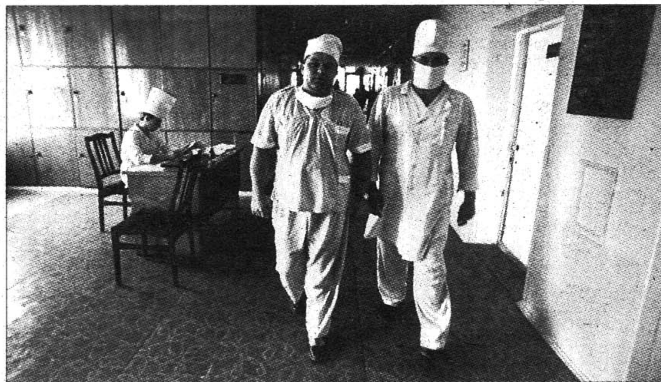
Завоювати симпатії підлеглих Маргрете II, без сумніву, допоміг її талант художника-ілюстратора. Окрім 70 малюнків, виконаних у 1977—1978 роках для датського видання трилогії Дж.Р.Толкіна «Підкорювач кілець», вона ілюструвала також твори вітчизняної літератури. До речі, вигадала «різдвяні марки», які тепер датчани наклеюють на конверти з різдвяними вітальними листівками. Декорації та костюми до казки Ганса-Крістіана Андерсена «Пастушка та сажотрус», яку сама ж екранізувала на телебаченні, — також плід її багатої фантазії. Разом зі своїм чоловіком принцем Генріком переклала із французької книгу Сімони де Бовуар «Усі люди смертні».

«Нетрадиційне» для королів і особисте життя Маргрете II. Адже вийшла заміж, покохавши з першого погляду. Щасливим обранцем став молодий французький граф Анрі де Лабор де Монпеза — нині принц Генрік.

У королівського подружжя — двоє красенів-синів: спадкоємець престолу кронпринц Фредерік та принц Йоакім. Після одержання атестатів зрілості сини нарівні з іншими новобранцями відбули військову повинність, закінчили курси парашутистів. Досягнувши повноліття, кронпринц Фредерік зайняв місце поруч із матір'ю у Державній раді, готуючись у майбутньому правити країною.

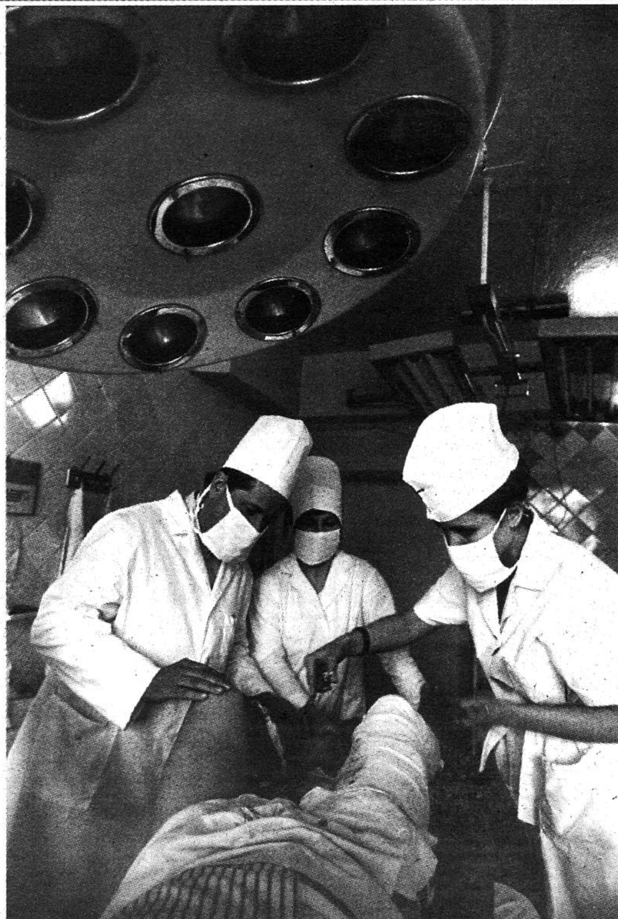

Банки споруджують, а лікарню — ні.

Як жити будемо?

Леонід БРОВЧЕНКО, Сергій КОВАЛЬЧУК (фото), «Голос України»

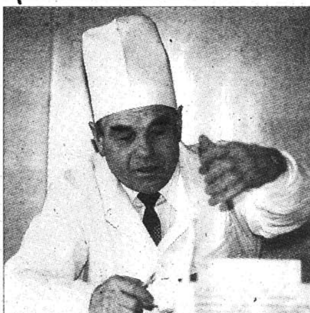
Уявіть на хвильку таку ситуацію: вас мучить зубний біль. Що робити? Мерщій до лікарні. А медицину сьогодні фінансують на 30—35% від потреб. Цих коштів вистачить лише на те, щоб лікар оглянув вас, поставив діагноз. А щоб полікувати зуб, держава грошей не виділила. Такі реалії сьогодення. І не дивно, що коли трапиться біда, то хворому доводиться брати з собою в лікарню і ложку, і миску, і шприци, і бинти, і таблетки... Що поробиш, коли болить, коли жити хочеться.

Умови, в яких нині перебувають персонал і пацієнти Хмельницької обласної клінічної лікарні, далекі від ідеальних. Вже вісім років будують лікувальний корпус. Кінця «довгобуду» не видно. У Хмельницькому жартують, що, мовляв, треба високопоставлених керівників області, коли вони захворіють, приймати саме в цьому корпусі, тоді оживе будова. Шукати причини того, чому не споруджується корпус, сьогодні дуже легко. А от робити навпаки... В обласному центрі за останній час споруджено п'ять банків, а добудувати лікарню все ніяк. По приклад хмельничани можуть звернутися до мера Охтирки, що на Сумщині, О. Нестеренка. Той, перебуваючи у ще гірших умовах (все-таки райцентр), попри все закінчує будівництво лікарні. Тому що піклування про людей — це головне в його роботі.

Злигодні злигоднями, а робити своє діло треба. Бо від уміння спеціалістів обласної лікарні залежить багатство краю — здоров'я подолян. І вони стараються. Доброї слави зажив пульмонологічний центр — один з кращих в Україні. Нещодавно йому виповнилось 20 років. Унікальні роботи виконують спеціалісти урологічного відділення, відділення детоксикації — до речі, одного з перших у нашій державі.

Можна було б назвати десятки працівників з 22 відділень обласної лікарні, яким завдячують своїм життям і здоров'ям вдячні краяни. Двадцять дві тисячі хворих на рік — така пропускна спроможність лікарні. І, врахуйте, це вже тих хворих, яким райлікарні безсилі допомогти.

І ще одне. Сьогодні супутні галузі — фармакологія, медтехніка — вже перейшли на комерційну основу, а медицина ще на бюджеті. Наслідки знає кожен, кому довелося скуштувати лиха. Держава не в змозі витягти медицину на своєму бюджеті. Тож, мабуть, треба переходити на бюджетно-страхову медицину. Життя підказує саме такий шлях.

Людмила МЕНЖУЛІНА, «Голос України»

ВОВКИ та ВІВЦІ

ТРАГЕДІЇ рідко розігруються «з нічого». Не буває їх без причин і наслідків. У літературі трагедія — драматичний твір, який змальовує напружену й нерозв'язну колізію, особисту або суспільну катастрофу і який, як правило, закінчується чиєюсь загибеллю. А в житті — приголомшлива подія, тяжке переживання, нещастя. Так пояснюють словники...

Відрядження за листом

«Бачили очі, що купували»?

З листівки, поширюваної у с. Фурси Білоцерківського району Київської області: «Недовго довелося чекати, щоб побачити справжнє обличчя нашого обранця. На відміну від попередників, Малецький (голова сільради. — **Прим. авт.**) виявився людиною грубою, надзвичайно низької культури. З відвідувачами зарозумілий, за довідку вимагає пляшку. Невдовзі після виборів його затримав інспектор ДАІ за те, що п'яний сів за кермо службового автомобіля. Через кілька тижнів, відзначивши прямо в сільраді свій день народження, в сильному сп'янінні знову сів за кермо й розбив машину.

З усіх обіцянок виборцям не виконав жодної, зате встиг: обдати брудом усіх, кого вважав своїми противниками, порушуючи Земельний кодекс, намагається скасувати рішення попередніх сесій Фурсівської сільської Ради про надання громадянам землі під городи та будівництво. Спустив воду з річки Кам'янка, висушив тим самим криниці і знищив рибний запас. Завдав великих збитків пенсіонерові Патланю А.Д., зруйнувавши бульдозером його хлів і змішавши із землею все, що там було. Довів до інсульту, а фактично загнав на той світ завідуючу магазином. Забороняв будувати церкву в с. Фурси, в результаті чого священик змушений був заплатити неустойку будівельникам з Почаєва...

Чи про такого голову сільської Ради мріяли мешканці Фурсів і Чмирівки?

З вироку Сквирського районного народного суду: «В ніч на 22 червня 1984 року підсудний Малецький прийшов у двір будинку № 47 по вул. Лугова с. Шапієвка Сквирського району Київської області, де з автомобіля, що належав Атаманчуку, викрав запасні частини. З викраденим з місця події зник. Він же 7 листопада 1984 року близько 22 години проник через вікно в гараж громадянки Дмитренко, звідки намагався викрасти випрямляч струму, водяний насос, магнітолу. Свій злочинний замір до кінця не довів з причини, що від нього не залежала, — був спійманий на місці злочину.

...Як обставину, що пом'якшує провину, суд урахував щире каяття підсудного і засудив: Малецького Степана Анатолійовича за ст.ст. 17, 140 ч. 2 КК УРСР до 2 років виправних робіт за місцем роботи з відрахуванням у доход держави 20 відсотків заробітку з конфіскацією всього майна, що належало особисто йому».

З особового листа з обліку кадрів, заповненого головою сільської Ради с. Фурси С. Малецьким 22 липня 1994 року:

1983—1988 рр. — ветеринарний фельдшер дільничної ветлікарні с. Трушки Білоцерківського р-ну.

1989 р. — головний ветлікар колгоспу «Шлях Леніна» Сквирського р-ну.

1989—1991 рр. — кочегар котельні в/ч 07224 м. Біла Церква.

1992—1994 рр. — директор виробничо-комерційної фірми «Сам».

(Проте, згідно з іншими офіційними даними, лише з 1983 по 1994 рр. С. Малецький змінив одинадцять (!), а не чотири місць роботи, причому про результати якоїсь там діяльності його приватної фірми «Сам» даних немає. — **Прим. авт.**).

З листа до редакції мешканців села Фурси: «Він прийшов до влади, скориставшись невдоволенням людей загальним поганим станом життя. Безвідповідально пообіцяв селянам «золоті гори». Та найбільше «підкупили» громадськість його обіцянки законно й справедливо розв'язувати всі житейські питання. Проте, ставши головою сільради, Малецький спрямував свою кипучу енергію на переслідування всіх, хто під час виборів тією чи іншою мірою йому протистояв. До різних державних органів посипалися заяви та вимоги про тотальні перевірки магазинів, дитячого садка, геологорозвідувальної експедиції, попереднього керівництва сільради. Зі свого боку люди також не мовчать. Районне (і не тільки) керівництво вже «стогне» від цього психологічного тиску, та, мабуть, нічого зробити не може. Звертаємося до вас як до останньої інстанції: допоможіть створити навколо ситуації у Фурсах широкий громадсько-політичний резонанс. Якщо ми помиляємось і Малецький — єдиний такий, то біда невелика, переживемо. А якщо це — явище, то мовчанкою ми лише загострюємо справу, а точніше — сваволю, що її чинять такі горе-керівники».

Дайте в руки мені... нагана

З листівки, поширюваної у с. Фурси: «Рвався він до влади не тому, що дуже хотів добра людям. Сподівався, що долари почне гребти лопатою до своєї кишені. А їх, з'ясовується, ніхто не дає. Ось він і кидається на людей, наче дикий звір».

З листа голові Комісії Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Г. Омельченку: «Прошу вас розв'язати проблему, що утворилася на території Фурсівської сільської Ради і захистити мене від фізичної розправи з боку так званої «місцевої мафії». Я, Малецький Степан Анатолійович, очолюю цю сільраду з 22 липня 1994 року. Був обраний у другому турі голосування. А всього було сім претендентів на цей пост.

23 червня 1994 року мене побили найманці з погрозами, щоб я зняв свою кандидатуру. Білоцерківським РВВС було порушено кримінальну справу за мотивами хуліганства. Чому така кваліфікація — не знаю. Але я добивався справедливого розв'язання цього питання. Минуло майже півроку і я випадково зустрів одного з найманців (убивць). Іншого слова не знаходжу. І де? В Білоцерківському РВВС! До такого не міг і додуматися, а він співробітник 6-го відділу. Напрошується висновок, що це було вбивство на замовлення з боку владних структур. Після того, як я зустрів цього вбивцю, минув ще місяць, і жодних заходів не вжито. За цей час я двічі отримував листи з погрозами фізичної розправи. Це не було б страшно, але за моєю спиною троє малих дітей (старші сини від першого шлюбу — 1980 і 1981 р.н. живуть окремо, молодший син — 1990 р.н. — **Прим. авт.**).

Ватага перелицьованих керівників, організувавшись з кримінальними елементами, чинить усе, щоб я залишил посаду голови виконкому. Били мене за те, що знали, коли прийду до влади, їм буде непереливки. І якщо мене знищать фізично, то сліди треба шукати в Білоцерківській районній Раді, РВВС і в таких, як... (5 прізвищ. — **Прим. авт.**).

Та боюсь, і тут наші районні слідчі поведуть справу так, що вона сама по собі «розтане», мені їхня діяльність знайома з 1987 року.

...Також прошу розв'язати питання про видання мені табельної зброї для самозахисту. А то виходить так, що коли людини не стане, вигадуватимуть різні версії, аби тільки згладити інцидент».

Слідами «мафії»

Щоб зустрітися й переговорити у Фурсах з усіма, хто тією чи іншою мірою не задоволений діяннями С. Малецького, не вистачило б тижня відрядження. Влітку минулого року ініціативна група з підготовки й проведення референдуму про дострокове припинення повноважень голови сільради зібрала потрібну кількість підписів. У другому листі до редакції (надійшов за час перевірки фактів першого листа. — **Прим. авт.**) було вже не шістнадцять, а п'ятдесят п'ять чоловік.

Відмахнутися від них, як від природної опозиції (на думку С. Малецького), погодьтеся, не можна. Серед «опозиціонерів» — колгоспники, робітники, ветерани праці — старожили села, вчителі, священик, депутати...

До речі, був момент, коли виконком сільської Ради в повному складі відмовився працювати зі своїм головою. Районне керівництво вирішило, що найкращий вихід із ситуації, що склалася, примирення сторін.

До референдуму також не дійшло. «Задробила» рішення про нього сесія сільської Ради. Очевидно, освічені депутати просто не наважилися на героїчний крок — рубати сучок, на якому сидять. Двічі обговорювали пропозицію про референдум, але її так і не підтримала більшість.

Дивовижна то справа — наші закони! Це ж бо треба було до такого додуматися, щоб документи ініціативної групи зберігались у того, проти кого виступили люди.

Степан Анатолійович Малецький не просто прискіпливо ознайомився із змістом паперів «ініціативників», а й узяв «на олівець» усі їхні помилки. Ці помилки полягали начебто у підробленні деяких підписів. Експертизи, звісно, ніхто не проводив, отож питання це — спірне. Але для Малецького «встановити» підроблення було простіше простого. Викликаючи за списком ту чи ту бабусю, суворо дивлячись у вічі, ставив кілька навідних запитань про те, як жити збирається без вугілля або ще гірше — без городу. Та у відповідь голосила, що нічого не знає, нічого не підписувала.

Це не вигадка, про це розповіли мені в Білоцерківській райраді, де на пряме запитання про скарги виборців і про тривожну ситуацію в селі відповідали буквально так: Степан Анатолійович свого часу попив з нас крові, нехай тепер на собі зазнає, що то воно.

Ясна річ, казали про це неофіційно, з проханням вимкнути диктофон. Причому в жодному з «високих» районних кабінетів голову Фурсівської сільради не хвалили, розповідали безліч огидних історій, по суті, розпускали

плітки не під запис, з умовою, що прізвища не пролунають. А такі розмови, зрозуміло, не документ...

Але вони лише розпалювали цікавість: а чому у районі так бояться «кровопивця» Малецького? Сліди справді привели в 1987 рік.

Тоді нікому не відомі Фурси прогриміли на весь Радянський Союз. Газета «Известия» розповіла про безпрецедентний випадок. Мешканець села С. Малецький, зухвалий, сварливий, щоб помститися за те, що голова сільради В. Дуб закликав його до порядку, вчинив у нього вдома обшук. Шукали самогон і самогонний апарат. Хто? До цього вже двічі судимий Малецький (вдруге за хуліганство Володарським народним судом), дільничний інспектор В. Федоряка та помічник прокурора району, молодший радник юстиції І. Смакота.

Ні самогону, ні бражки, ні тим паче апарату не знайшли. Але сім'ю налякали, принизили господаря. А щоб не ...ртіло скаржитися на сваволю, його ж, Дуба, і «заплямували» у скаргах у всі кінці, аж до Президії Верховної Ради УРСР.

За рік В. Дуб пережив півсотні найприскіпливіших перевірок. Вивернули навиворіт усе минуле його сім'ї до третього коліна. Батьком-«поліцаєм» Малецький дорікає Дубові досі, хоча у Василя Федоровича зібрано всі документи, які пояснюють, що і як відбувалося в житті батька за кілька місяців окупації, потім — за роки служби в бойових частинах на фронті, за час усе одно неминучого ув'язнення в таборах. Але ні це, ні те, що В. Дуб на нервовому грунті тяжко захворів, не хвилювало Степана Анатолійовича. Він прагнув одного — довести, що син «ворога народу» також ворог. Іншого зачеплення не було.

Зовсім не торкаючись цієї теми, абсурдність звинувачень переконливо довів у піблікації власкор «Известий» Б. Плеханов. Він також приїздив у Фурси, стрічався з багатьма білоцерківськими ...ервниками і дивувався не менше від мене: чому події набули такого затяжного, а головне хибного характеру?

Той, з чиїм іменем пов'язано благоустрій приміського села (кілька кілометрів від Білої Церкви), його розвиток (В. Дуб пропрацював головою 17 років), потерпав від намовлянь і підозр, а Степан Малецький, який пурхав з місця на місце, потирав долоні?

Не витримавши тривалих знущань, Дуб сам поїхав до Москви «по правду». І тільки після цього маховик почав розкручуватися в інший бік. Можна уявити, який головний біль мучив у результаті не тільки білоцерківських, а й київських начальників. Хоча через деякий час усе повернулося на круги своя. Охоронці закону, яких позбавили посад, працюють у тих самих прокуратурах і відповіді на запити вже «Голосу ...аїни» підписують знайомі з «известинской» публікації люди...

Степан Анатолійович Малецький і подумки не допускає, що тоді, м'яко кажучи, не мав рації. Василь Федорович Дуб нині — заступник голови Білоцерківської районної держадміністрації. Отож, «все хорошо, прекрасная маркиза»?

Та тільки голос ледь-ледь тремтить у Василя Федоровича і кулаки мимоволі стискаються, коли згадує пережите. Що й казати, доводити, що «не верблюд» було йому, ой, як непросто! Це тепер на наживку «ворог народу» ніхто не клює. Але ж і «доброзичливці» не дрімають. Дістають новий козир із заяложеної колоди — «мафію».

Про одного такого фурсівського «мафіозі» — начальника Правобережної геологорозвідувальної експедиції Володимира Бойка генеральний директор «Північукргеології» Валерій Гейко відгукнувся як про досвідченого, активного, гідного працівника. На вимогу того самого Малецького не раз доводилося перевіряти стан справ в експедиції Бойка. І жодного разу порушення закону виявлено не було. Не підозрювати слід було б Бойка в усіх мислимих і немислимих гріхах, вважає Гейко, а в союзниках тримати як грамотного, ділового керівника. За його безпосередньої участі будували селище, проводили газ, радіо та електромережу, зводили напірно-каналізаційний колектор. А зараз ведеться розвідка підземних вод для налагодження водопостачання у Фурсах. Під час структурної перебудови галузі Бойку доручено розробити й обгрунтувати свій план приватизації підприємства.

Але була б на те воля Степана Анатолійовича Малецького, то всі «приватники» давно перебували б під слідством, а не в пошані. Директора приватного підприємства «Ромашка» Р. Забілу, яка зберегла в найтяжчий час розвалу системи побутового обслуговування ательє, що на відміну від закритих міських працює й обслуговує селян, голова сільради також не жалує. Вважає, що Забіла експлуатує швачок. Самі швачки тільки всміхаються. Адже вони знають свого директора більш як двадцять років. Жоден голова сільради не врятував би їх від безробіття, якби не була Забіла розторопною і меткою.

Саме розторопні й викликають найбільше роздратування у Малецького.

Так, у О. Дячука, який зібрався на своїй ділянці біля дороги відкривати автокемпінг (невеличке кафе, терміновий нескладний ремонт), Малецький, очевидно, відсудиватиме землю. Ділянку Дячуку було надано за рішенням сесії ще 1993 року. Той викупив у шляховиків напівпрозвалену побутівку, що була на ділянці, і почав облаштовуватися. Тільки-но щось стало «вимальовуватися» і реально замаячила перспектива такого підприємництва на пожвавленій трасі, Степан Анатолійович «пригадав», що саме на дячуківському місці запланував він ще в передвиборні часи будівництво пекарні. Причин придертися до Дячука «знайшлося» безліч.

Тяжба, розпочата за ділянку переросла, у відкритий бій. Улітку минулого року Малецький вистежив і «затримав» батька Дячука із сорока кілограмами начебто вкраденої зеленої маси. Розправу вчинив прямо на місці — біля будинку Дячуків, ударив стареньку матір. Жінка місяць лежала в лікарні.

А коли вийшла і звернулася до правоохоронних органів, з'ясувалося, що всій сім'ї краще взагалі не ворушити цієї справи — не на їхню користь складаються обставини. Хоча на редакційний запит із райради надійшла така відповідь: *«На основі багаторазових перевірок встановлено, що рішення сільської Ради вибрати земельну ділянку у Дячука О.М. необгрунтоване і суперечить земельному законодавству. Дячуку рекомендовано захищати свої права в народному суді, а не писати скарги до різних інстанцій».*

Яке щастя, хоч до Москви «по правду» їхати не посилають! Але Дячука тривожить інше, задля цього він усе ж таки приїхав до Києва, прийшов до редакції.

Вклавши в свій «кемпінг» усі гроші і ніяким підприємництвом відтоді, як почалася тяжба, не займаючись, він просто не «потягне» судовий процес. Нема коштів, аби в суді доводити очевидне. Адже мати не сама себе «нагородила» струсом мозку? І землі Олександр Миколайович не крав. Та кого взагалі хвилює той факт, що тепер на кожному кроці голова провокує його, відкрито називає злочинцем лише за те, що живе Дячук не так, як хотілося б Малецькому? А чи багато знайдеться в селі таких, хто за взірець для наслідування взяв би нинішнього голову сільради?

Апетит з їжею прибуває

З листа С.Малецького: «Мені якоюсь мірою подобається висловлювання вчительки Подушко Д.Г., яка на запитання про її ставлення до обрання мене головою відповіла: лисиця пішла, вовк прийшов. А вовк у природному середовищі — санітар».

Про високу місію «санітара природи», чи то пак Степана Анатолійовича Малецького, довелося почути щось схвальне лише один раз — від заступника голови райради В. Дудника. Він відзначив його активність, принциповість. І, наче виправдовуючись, зазначив при цьому, що в роботі Малецький допускає поспішність, не завжди передбачає наслідки своїх дій, часто, приймаючи рішення, не рахується з думкою інших.

Подумалось, а сам шановний заступник голови Василь Іванович Дудник передбачає наслідки? «Посанітаривши», вовки, як правило, лише зуби відточують. Для більшого полювання.

Біла Церква—Київ.

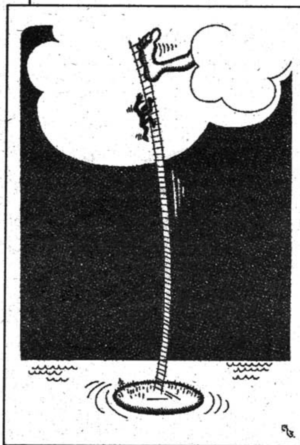
Андрій ЄВТУШЕНКО, *журналіст*

КРАПЛЕНІ АКЦІЇ

Приватизація

ЧОМУ, ХОЧ як гостинно ми не намагаємося підносити хліб-сіль, іноземний інвестор до нас не поспішає? Ми пояснюємо це економічною кризою, недовершеним законодавством. Але сором'язливо замовчуємо інше. Нинішня нестабільність сприяє появі таких негативних явищ, як рвацтво, спекуляція на патріотичних нотках. І від цього вихований на західних законах власник капіталів ставиться до нас, як до партнера нечесного і часто непередбачуваного. Отже, нічого звинувачувати когось в упередженості.

Борщагівському хіміко-фармацевтичному заводові, який потрапив у безперспективні, вдалося залучити іноземного інвестора. Американська компанія пішла на пряме інвестування, не сподіваючись на швидкі і високі дивіденди. Адже західні власники капіталу добре знають, що гроші роблять гроші шляхом значних матеріальних витрат та інтелектуальних зусиль. Тож щодо українського заводу вони повели політику модернізації виробничих ліній, налагодження сучасного контролю за якістю, чіткого забезпечення сировиною. Іншими словами, американці вирішили не вибирати найближчим часом прибутків, а постійно реінвестувати — доти, доки завод не досягне світових стандартів.

За півтора року підприємство, для якого і рідна держава створила режим якнайбільшого сприяння, змінилося невпізнанно. Лише один факт: асортимент продукції зріс з нічого до більш як 80 найменувань сучасних дешевих медпрепаратів. Але українські «підприємці» не витримали запропонованого варіанту світових ринкових відносин. І діяльність спільного підприємства (акціонерного товариства закритого типу), акції якого розподілялися 50х50, почала збочуватися. Навколо власності, вираженої в цінних паперах, почалися маніпуляції. Про них ще наприкінці минулого року керівникам держави повідомляли два впливових сенатори і конгресмен США, а також американське посольство. Міжнародний скандал зупинив Вищий Арбітражний суд України, який, схоже, розставив акценти.

Отже, суть конфлікту. СП зареєстрували у червні 1994 року. У серпні 1995 року з деякими порушеннями проведена емісія акцій (1392 шт.). Американці не побачили в цьому особливого криміналу, розцінюючи такі дії правління АТ як намагання розширити виробництво, підключити науку, оживити завмерле будівництво. Однак правління СП фактично привласнило майже третину української частини акцій, які по праву належали спеціалістам АТ. 191 акцію з належних 696 сконцентрували в своїх руках члени правління та їхні родичі. Ці особи отримали дивідендів на багато мільярдів карбованців.

Щоб надати такому привласненню законний відтінок, правління спішно ініціює створення тут же науково-виробничого центру з одноіменною назвою — «Борщагівський хіміко-фармацевтичний завод». За логікою, та й за чинним законодавством, поява НВЦ, який з'явився без рішення загальних зборів і не міг бути акціонером, — дія протиправна. У день його реєстрації, 14 вересня 1995 року, заступник директора центру Є. Сова (бо звертання Л. Безпалько, яка є директором одночасно і АТ і НВЦ, до самої себе виглядало б, м'яко кажучи, некоректно) подав клопотання до акціонерного товариства про дострокову виплату дивідендів за 3750 акціями. Своє прохання він обгрунтував тим, що центр став власником такої кількості акцій на підставі інвестиційних угод, укладених того ж таки 14 вересня з 345 акціонерами. Явна фальсифікація, адже зробити це складно навіть теоретично. Аж надто плідним був той день, бо засновники встигли ще й задовольнити клопотання пана Сови про дострокову виплату дивідендів у розмірі 22.500 000 крб. на кожну акцію. Це грубе порушення законодавства України, адже рішення про виплату дивідендів повинно прийматися загальними зборами і за підсумками року.

Питання, пов'язані суто з реєстрацією нового центру на базі підприємства з інокапіталом, яку здійснила держадміністрація Ленінградського району столиці, — предмет для особливого правового аналізу. Ми ж говоримо про фінансові вихиляси. Хоча їх намагалися обгрунтувати, підсилюючи псевдопатріотизмом, як благо для всієї України. Спрацював наш збочений у даному разі менталітет: прийшов безсоромний іноземець, то слід його ошукати, бо інакше вдасться до таких дій він сам. Не знаю, який зиск від цього матиме держава, але робітники підприємства від появи НВЦ нічого не виграли. Більше того, вони фактично позбулися своїх прав як акціонери СП.

До речі, про працівників заводу. Вони одержують далеко кращу, ніж інші робітники, платню. І це — небезпідставний предмет гордощів директора. Але акціонери не підозрюють про загрозу, з якою дехто вже зіткнувся.

На загальних зборах акціонерів 10 серпня 1995 року було запропоновано позбавляти права власності на акції працівників, які звільняються з роботи за власним бажанням чи за ініціативою адміністрації. Незважаючи на те, що президент американської компанії Джекоб Ямпел голосував проти такого рішення, члени правління записали в протоколі: одноголосно. Таке рішення, крім того, суперечить законодавству України. Адже згідно з законом «Про власність» ніхто не може бути позбавлений права власності на своє майно, в даному разі акцію. АТ має право викупити ці акції за погодженням сторін. Щоб пом'якшити ситуацію, Л. Безпалько ввела поняття «пайовик». Проте пай не має такої юридичної сили, як акція. А тим більше, що цей пай у структурі, де три фізичні особи вже «застовпили» за собою капітал, еквівалентний 1 млн. доларів США.

Отже, як вирішив Вищий Арбітражний суд України, акт купівлі-продажу акцій у кількості 3684 штуки, укладений між спільним підприємством АТ «Борщагівський хіміко-фармацевтичний завод» та науково-виробничим центром з тією ж назвою, недійсний. СП та НВЦ мають повернути одне одному незаконно отримані дивіденди і кошти від продажу акцій.

Питання свого часу порушувалося також і в прокуратурі, однак там поки що обмежилися констатуванням зловживань, не відреагувавши на них. Тому кримінально-правова оцінка, мабуть, попереду. Певно, вистачить роботи тут і парламентській Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю, яка зацікавилася цим конфліктом.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

ЗАРПЛАТА УЯВНА ТА РЕАЛЬНА,

або Дещо про прихований інфляційний податок, прихований дефіцит бюджету, приховане безробіття та приховану економіку

Огляд

Сергій РОЖКОВ, журналіст

НА ЖАЛЬ, чи не всі соціально-економічні процеси, що відбуваються в Україні, супроводжуються дискредитацією таких понять і термінів, як «закон», «реформи», «приватизація», «власність». Сприяє цьому не лише невідповідність процесів і дій їх назвам, а й те, що дискусія про стан і шляхи розвитку економіки переноситься у царину довільного трактування термінів. Наприклад, пристосування розподільної економіки до зовнішніх ринкових умов називають «реформами», а зрівнялівку за допомогою субсидій — «соціальним захистом».

А нещодавно віце-прем'єр-міністр України Роман Шпек поставив під сумнів дані Мінстату України про інфляцію, назвавши розрахунки індексу інфляції «не зовсім правильними» («ГУ», 29.2.96). Це вже справжня несподіванка. Та виникає запитання: чи надалі Мінстат рахуватиме краще?

Слід проте зауважити, що економічна наука не дає єдиного підходу до визначення або обчислення економічних показників, тобто один і той же показник може обчислюватися по-різному. Тому результати різних розрахунків часто немає сенсу навіть порівнювати. А не те що протиставляти один одному.

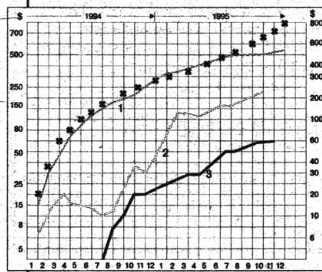
1. Дещо про «хороші» та «погані» цифри

Якби офіційна статистика не була фрагментарна, то не мали б потреби поділяти цифри на «хороші» та «погані». Тим більше, що сумніви викликають не лише «погані» цифри, а й «хороші». Наприклад, на засіданні Верховної Ради 12 березня цього року постало питання: як поєднується 30-відсоткове зростання реальної заробітної плати у 1995 році із затримками її виплати? «Раптом» виявляється, що ніяк: середня заробітна плата обчислюється з нарахованих сум, а не з виплачених.

Та проблема в тому, що на відміну від січневого індексу інфляції, величина якого зачіпає лише честь уряду, проблема заборгованості щодо заробітної плати актуальна для більшості громадян України. І вона не нова. Затримки виплат заробітної плати почалися у 1992 році, а з 1994 року вони стали одним з основних монетарно-фіскальних інструментів уряду. На згаданому вище засіданні Верховної Ради заступник міністра фінансів України Володимир Матвійчук повідомив, що заборгованість бюджету щодо заробітної плати становила на 1 січня і 1 березня 1996 року відповідно 55,5 і 57,9 трлн. крб., тобто 300 млн. дол. США за офіційним курсом карбованця. Він також сказав, що нема гарантій того, що практику затримки виплат заробітної плати у 1996 році буде припинено.

Іншими словами, мова йде про невиконання закону про бюджет України на 1995 рік і про те, що під питанням виконання бюджету-96. Невиконання бюджету-95 було узаконене Постановою Верховної Ради України від 23 січня 1996 року про погашення заборгованості державного і місцевих бюджетів за всіма грошовими виплатами населенню у 1995 році. Можливо, уряд розраховує і на «амністію-97»? Постановою від 23 січня було санкціоновано залучення затриманих у 1995 році грошових виплат населенню у видаткову частину бюджету-96, а це дозволило заступникові міністра фінансів повідомити народних депутатів про ліквідацію заборгованості за 1995 рік. Зрозуміло, що це спричинило численні заяви депутатів, і заступник міністра пообіцяв вжити екстрених заходів за «окремими фактами».

Як резюме до інформації уряду стало доручення Верховної Ради міністерствам фінансів і статистики подати депутатам дані щодо динаміки реальної заробітної плати у 1995 році. Чи буде ці дані оприлюднено, покаже час, а поки що спробуємо частково заповнити прогалину в офіційних повідомленнях.

Спочатку зауважимо, що наприкінці 1995 року строки заборгованості із заробітної плати в окремих галузях економіки сягали принаймні шість місяців. Обсяг заборгованості з 1 січня по 1 березня цього року зріс із 55,5 до 57,9 трлн. крб. Тобто очевидно, що «хвіст» боргів залишився у 1995 року. Постанова Верховної Ради від 23 січня 1996 року передбачала погашення заборгованості за 1995 рік без затримки платежів за січень і лютий 1996 року.

Це мало б призвести до різкого збільшення обсягу готівки і значного спаду обмінного курсу карбованця, та помірне знецінення карбованця, аби й до його зміцнення, вказує на те, що виплати готівки у січні -лютому порівняно з листопадом-груднем минулого року істотно не зросли.

2. Заробити — не означає отримати

Щоб відповісти на запитання: яка була реальна заробітна плата у 1995 році? — маємо врахувати декілька факторів. Перш за все слід відрізняти нараховану заробітну плату від тієї, яку було виплачено. Згідно з офіційними даними середня заробітна плата у 1994—1995 роках становила, відповідно 1375 і 7328 тис. крб., або 22 і 44 долари США за середнім курсом готівкового долара. Водночас аналіз свідчить, що виплачена середня заробітна плата становила 25 доларів, тобто заробітна плата у доларовому обчисленні у 1995 році залишилася практично на рівні 1994 року. Тут слід підкреслити, що мова йде про виплати в офіційному секторі економіки. Ріст доларових цін, який іноді не зовсім коректно називають «доларовою інфляцією», свідчить про те, що реальні доходи громадян (в тому числі і в іноземній валюті) теж зростають, але це досягнення тіньового сектора економіки (див. «ГУ» від 8.02.96).

Із правової точки зору, затримки виплат заробітної плати це — невиконання з боку держави (уряду) своїх зобов'язань зі своєчасної оплати праці робітників державного сектора економіки. Отож виникає питання не лише щодо погашення заборгованості, а й щодо відшкодування громадянам того, що зветься втраченою вигодою. Це питання має набагато серйозніше правове підгрунтя, ніж індексація заощаджень громадян, знецінених внаслідок інфляції.

Розмір втраченої вигоди може визначити лише суд, тому затримки виплат заробітної плати розглядатимемо формально, як ще один податок поряд із офіційним прибутковим. Цей податок можна назвати «прихованим» інфляційним податком. Звичайний інфляційний податок «стягується» в процесі покриття дефіциту бюджету шляхом грошової емісії, а «приховане» оподаткування відбувається за рахунок створення «прихованого» дефіциту бюджету, тобто коли частина бюджетного дефіциту просто не фінансується. Цей не зовсім легітимний спосіб скорочення державних видатків знаходить своє обгрунтування у необхідності проведення весняно-польових робіт або підтримки тих чи тих галузей економіки.

Оцінити розмір або ставку прихованого прибуткового податку найпростіше у доларовому обчисленні, бо, по-перше, доларові ціни зростають набагато повільніше, ніж карбованцеві, по-друге, індекс інфляції викликає недовіру навіть у віце-прем'єрів, і, по-третє, долар в Україні частково виконує основні функції грошей.

Якщо затримані й повернуті суми оцінювати за поточним курсом готівкового долара, то знецінення затриманої заробітної плати за рахунок девальвації карбованця можна подати як стягнення відповідних доларових сум. Аналіз показує, що для бюджетних установ у 1994—1995 роках девальваційний податок становив — 6—12 відсотків сплачуваних сум, або від 20 до 50 відсотків поточної сумарної заборгованості. Таким чином за 1994—1995 роки лише за рахунок девальвації карбованця затримані державою кошти громадян знецінилися на 60—100 млн. доларів США. Слід додати, що тут не враховано таке явище, як приховане безробіття (неповний робочий тиждень і неоплачувані відпустки). А якщо нема виплат, то нема ні заборгованості, ні податків! Чи можна це розглядати як чистий прибуток держави?

3. Середня зарплата середньої людини

Для наочної ілюстрації сказаного малюнку наведено дані, що характеризують динаміку сумарної заробітної плати (крива 1) і сумарної заборгованості за нею (крива 2) науковця, провідного наукового співробітника відділу теоретичної фізики Інституту фізики Національної Академії наук України. Заробітна плата науковця перебуває на рівні середньої, це означає — типова для всього державного сектора економіки. Хрестиками (на малюнку) позначено офіційні дані про сумарну середню (нараховану) заробітну плату, починаючи з січня 1994 року. Криві 1, 2 і 3 є, відповідно, графіками сумарних виплат, сумар[ної] заборгованості [і] сумарного «девальваційного податку» (частини заборг[о]ваності, що знец[і]нилася за рахунок девальвації карбованця і яку вже ніколи не буде повернуто).

Хід кривої 2 показує, що у квітні — липні 1994 року були спроби погасити заборгованість, а, починаючи із серпня 1994 року, борг лише зростав, значно переганяючи виплати — за рахунок підвищення заробітної плати (нарахованої).

З малюнка також видно, що у другому півріччі 1995 року виплати (крива 1) різко скоротилися: за липень—грудень вони становили лише 12783 тис. крб., або 70 доларів, тобто грудневу заробітну плату, за офіційними даними. Слід також додати, що у липні працівників Інституту фізики відправили в неоплачувану місячну відпустку і перевели на 60-відсотковий робочий тиждень (з січня 1996 року цей тиждень скоротився до двох днів!). Таким чином борг за заробітною платою (крив[а 2]) на 1 листопада 1995 року сягнув 277 дол. (55% сумарних виплат), з яких майже 60 дол. (21% боргу, або 11,8% виплат) становив «девальваційний податок» (крива 3). Це без урахування «автоматичного» зменшення заробітної плати з липня 1995 року. За січень—квітень 1995 року заробітна плата сплачувалася із затримкою 50—70 днів, а у травні—жовтні 1995 року затримувалася від 130 до 218 днів (у середньому — півроку).

Зазначимо, що ми подали лише ескіз тієї картини, яку забажали побачити народні депутати. Звичайно, Мінфін і Мінстат можуть подати докладнішу інформацію, ніж її представлено тут. Наприклад, було б цікаво простежити шлях коштів від абстрактного бюджету до конкретного робітника і з'ясувати, чи збігатимуться обсяги й строки виплат заробітної плати з відповідними обсягами й строками, визначеними Мінфіном. Але така інформація цікава лише з пізнавальної точки зору. Тому не слід очікувати, що «нова» інформація допоможе розв'язати проблему заборгованості із заробітної плати.

Якщо підходити до цього питання глобально, то зазначимо, що вирішити його можна лише шляхом реформ, які призведуть до зростання легітимних реальних доходів громадян, відмови від дискримінації вітчизняних інвесторів і здійснення приватизації державної власності, ефективність якої вимірюватиметься не «100-тисячними стадіонами», а отриманням громадянами України реальної власності. Отож, доки в Україні не буде конституційного закріплення поняття власності, доти громадяни приховуватимуть від держави свої доходи і не вкладатимуть свої кошти в українську економіку. А держава приховуватиме інфляцію, безробіття і безладдя.

Петро ВОЗНИЙ, журналіст

«Льодове побоїще» триває

Наприкінці лютого, як уже повідомлялося, з Федерації хокею Росії надійшла інформація про те, що найближчим часом Міжнаціональну хокейну лігу (МХЛ), де виступають клуби Росії, України, Білорусі та Казахстану, планується скасувати. Виявляється, вже й розроблено документи якогось нового утворення — ліги суто російської.

Природно, реакція керівництва МХЛ на плани ФХР виявилася гострою.

— Навіщо ламати відлагоджений механізм?! МХЛ існує ось уже кілька років і цілком виправдовує покладені на неї надії, — каже її президент Роберт Черенков. — З'явилося чимало цікавих команд. Скажіть, хто знав ту ж «Ладу» за часів союзних чемпіонів? Це ж була глибока хокейна провінція. Боротьба за медалі також стала гострішою; нарешті — на хокей пішов болільник. А що станеться, якщо МХЛ буде розвалено? Опиняться відрізаними від великого хокею команди держав СНД — київський «Сокіл», «Торпедо» (Усть-Каменогорськ), «Булат» (Караганда) та мінський «Тівалі». Але за цими командами стоять тисячі болільників, трибуни в названих містах заповнені вщерть. До того ж, у Казахстані льодові баталії залучають здебільшого російян, для яких улюблений вид спорту — одна з небагатьох можностей «доторкнутися» до Росії.

Утім, погано буде не тільки зарубіжним клубам. Здихаються спершу їх, а потім ряду команд Сибіру. Це неминуче, якщо, як пропонують окремі фахівці, Російська хокейна ліга (РХЛ) нараховуватиме лише 12 — 14 учасників. Найкращі гравці з Уралу, зрозуміло, переберуться до Москви, Ярославля, Тольятті... Втратимо кілька самобутніх колективів і знову звузимо географію нашого хокею до кордонів середньої смуги. Хто від цього виграє? Це вже точно, що не мільйони любителів спорту!

... Як удалося з'ясувати, ініціативу президента РФХ Валентина Сича, який забажав добряче перетрусити льодове господарство, підтримують керівники московського «Динамо», «Лади» з Тольятті, ярославського «Торпедо» та воскресенського «Хіміка». Проти, зрозуміло, Київ, Мінськ, казахські команди, а також «Молот» (Перм) та «Автомобіліст» (Катеринбург), які вже почали реконструкції своїх палаців спорту з допомогою Спілки промисловців Німеччини, що є партнером МХЛ. Більшість російських клубів поки що вагається. Ніхто не хоче ризикувати: вболівшися сьогодні проти Російської ліги — а потім, диви, взагалі поза великим хокеєм опинишся. До того ж, В. Сич обіцяє учасникам нової ліги по півтора мільйона доларів підйомних від [illegible] спонсора — фірми IMG. Мимоволі почухаєш потилицю. І [illegible] 15 квітня на установчій конференції РХЛ президенти повинні визначитися. Все залежатиме від них, бо В. Сич МХЛ не створював і прикрити її одним розчерком пера не зможе. Роберт [illegible]ренков готується відстоювати своє дітище до кінця і переконаний в успіхові. Останній позальодовий бій попереду...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

Австрійські іспити юнаків

З 29 квітня по 11 травня в Австрії відбудеться фінальний турнір юнацької першості Європи (гравці 1979—1980 років народження). Дуже приємно, що серед його учасників — збірна України, яку очолюють динамівський тренер з Києва Валентин Луценко (головний) і його помічник Ростислав Лисенко з Вищої школи тренерів.

Уже відомий календар виступів наших хлопців:

Група В. 29 квітня (місто Бад Вослан). Румунія — Україна. 1 травня (Кірхшлаг). Україна — Німеччина. 3 травня (Коттінгбрунн). Україна — Греція.

У інших групах змагатимуться :

А. Ірландія, Австрія, Польща. Четвертий учасник мав визначитися з числа збірних Шотландії, Португалії, Данії. **С.** Франція, Хорватія, Іспанія (Мальта, Югославія, Вірменія, Чехія). **D.** Англія, Туреччина (Ізраїль, Італія, Литва, Люксембург, Словаччина).

Які ж гравці готувалися до австрійських іспитів?

Воротарі: Анатолій Жабченко («Динамо», Київ) та Кирило Суслов («Шахтар-2», Донецьк); **захисники** — Віталій Розгон, Олександр Пустовіт («Динамо», Київ), Сергій Матюхін, Віталій Задоєнко (УФК, Дніпропетровськ), Роман Дмитрук (УФК, Луганськ); **півзахисники** — Євген Луценко, Олександр Скорецький, Дмитро Романенко («Динамо», Київ), Сергій Мордас (УФК, Дніпропетровськ), Юрій Войтович («Карпати», Львів); **нападаючі** — Юрій Данченко («Шахтар-2», Донецьк), Роман Бутенко (УФК, Харків), Юрій Слабишев («Торпедо», Запоріжжя), Роман Похолюк (РУФК, Київ).

Останній підготовчий збір українська команда проводила в Словаччині та Польщі. Працювали наполегливо, охоче. А ще зіграли кілька контрольних поєдинків з командами одноліток та дорослими клубами — словацькими та українськими.

—Виходить, що готові на всі сто відсотків? —запитав Валентина Луценка.

—Такої готовності, либонь, досягти практично неможливо. Однак до змагань в Австрії обов'язково підійдемо, маючи хороші фізичні кондиції і зіграний склад.

—Скільки років працюєте з цим колективом?

—Майже два. Проведено величезну селекційну роботу. Адже через наші руки пройшло майже 200 гравців. Ядро колективу утворилося торік. Йому було до снаги успішно виступити у відбірковому турнірі й завоювати путівку до Австрії.

—Гра якої лінії вас найбільше задовольняє?

—Трохи виділив би напад і півзахист. А от в обороні маємо певні клопоти. Особливо на краях.

—Що знаєте конкретно про майбутніх суперників у групі?

—Інформація досить скупа. Щоправда, допоміг нам наш арбітр ФІФА Сергій Татулян, який обслуговував матчі відбіркового турніру за участю команди Греції. В ній фізично міцні, витривалі, технічні, високі на зріст юнаки. Звичайно, знаємо, що традиційно сильна команда Румунії. Футболісти цієї країни грають чітко, самовіддано. Гадаю, що не потребує особливих характеристик і збірна Німеччини. Отож, ніяких ілюзій не плекаємо. Сподіваємося тільки на себе. Головне, щоб суддівство було неупереджене.

—І на що все ж розраховуєте?

—Насамперед, хочемо добре зіграти в групі і потрапити до 1/8 фіналу. Головне завдання — бути серед учасників чвертьфіналу. А там побачимо. У команди є потенціал. Хлопці викладуться повністю — це гарантую.

—Валентине, перед матчами відбіркового турніру в Києві торік, під час виконання Державного гімну України, ваші підопічні тримали правицю на серці. Що це — данина моді?

—Гадаю, що ні. Ніхто їх не примушував так робити. Пояснюю це винятково виявом патріотизму. Добре, що наша молодь виявляє шану до Батьківщини, її державних символів. Як на мене, це хороший приклад для всіх спортсменів і громадян — дорослих і юних.

І наостанок хочу подякувати керівництву Федерації футболу України, Міністерства у справах молоді та спорту, які оточили наш колектив увагою й турботою.

Інформація про випуск акцій
відкритого акціонерного товариства
«Львівський хімічний завод»

А. Відомості про акціонерне товариство:

1. Код за ЗКПО 05761873.
2. Повна і скорочена назва: Відкрите акціонерне товариство «Львівський хімічний завод» — АТ «Львівський хімічний завод».
3. Юридична адреса: 290070 Україна, Львів, вул. Рахівська, 16.
4. Дата реєстрації акціонерного товариства: Свідоцтво № 0072 від 22.12.1993 р. Галицької районної Ради народних депутатів Львова.
5. Предметом діяльності АТ «Львівський хімічний завод» є виробництво кисню, азоту, аргону, вуглекислоти і газових сумішей.
6. Баланс підприємства на 1.01.96 р.

АКТИВ	
Розділ І.	
Основні засоби та інші позаоборотні активи	101102
Розділ ІІ.	
Запаси і затрати	69481
Розділ ІІІ.	
Грошові кошти, розрахунки та інші активи	73851
Баланс	**244434**
ПАСИВ	
Розділ І.	
Джерела власних прирівняних до них коштів	143070
Розділ ІІ.	
Довгострокові пасиви	—
Розділ ІІІ.	
Розрахунки та інші пасиви	101364
Баланс	**244434**

7. Середньоспискова чисельність працюючих — 258 чол.

Б. Дані про емісію цінних паперів:

1. Дата і номер протоколу про третю емісію: протокол засідання правління АТ «Львівський хімічний завод» № 14 від 21.03.96 р.
2. Емісія в сумі 2.082.675 тис. крб. здійснюється для поповнення обігових коштів.
3. Категорія і вид акцій.
Категорія та вид акцій — прості іменні
Номінальна вартість — 525000 крб.
обсяг емісії:
кількість — 3967 шт.;
сума, — 2.082.675 тис. крб.
Привілейовані акції та акції на пред'явника не випускаються.
4. Форма випуску акцій — безготівкова. Акціонеру видається сертифікат на повну суму акцій, який засвідчує його право на володіння акціями.
5. Передплата на акції проводиться в такі строки:
початок передплати — 24 квітня 1996 року,
закінчення — 24 травня 1996 року.
У разі, коли акції випуску будуть реалізовані раніше строку закінчення розміщення, то передплату буде закінчено в момент продажу останньої акції випуску.
6. Переважне право на придбання акцій мають акціонери товариства.
7. Курсова вартість акції 525000 крб., оплата через касу товариства.
8. У разі перевищення передплати на акції запланованої емісії емітент відхиляє зайву передплату. Відмова у передплаті проводиться згідно з переліком передплатників з кінця переліку.
9. Випуск акцій першої емісії зареєстрований Львівським облфінуправлінням (Свідоцтво № 12-К/1/94 від 11 травня 1994 року) на суму 4.686.675.000 крб. Кількість випущених акцій 8927 штук номінальною вартістю 525000 крб.
Випуск акцій другої емісії зареєстрований Мінфіном України (Свідоцтво № 157/1/96 від 18.03.96 р. на суму 1.561.875.000 крб.. Кількість випущених акцій 2975 штук номінальною вартістю 525000 крб. Всі акції прості іменні, розміщені і оплачені повністю за ціною не нижче номінальної.
10. Порядок і виплата дивідендів: щоквартально протягом 60 днів після закінчення кварталу за адресою: Львів, вул. Рахівська, 16.
11. Фактори ризику, пов'язані з видом діяльності: погіршення економічної ситуації в країні, можливість гіперінфляції; стримування процесів приватизації і проведення економічної реформи; зміна податкової політики у бік жорсткого обкладання податками.
12. Емітент послугами торговця цінними паперами не користується.

Інформація про випуск акцій
відкритого акціонерного товариства
«Київська поліграфічна фабрика «Зоря»
(Україна, Київ, вул. Лугова, 1-а)

ВАТ «Зоря» засноване відповідно до наказу Державного комітету України з харчової промисловості від 12.08.94 р. № 80 шляхом перетворення головного підприємства ВО «Зоря» у відкрите акціонерне товариство згідно з указом Президента України від 15.06.93 р. № 210/93 «Про корпоратизацію державних підприємств».

ВАТ «Зоря» зареєстроване в Мінській районній державній адміністрації Києва 9 вересня 1994 року, № 02470684.

Предмет діяльності: виробництво етикетно-пакувальної продукції, виготовлення товарів народного споживання, виробництво бланків та інших видів поліграфічної продукції і послуг.

Балансовий прибуток за 1995 рік складає 290645 млн. крб.

Середньоспискова чисельність працівників за 1995 рік складає 454 чоловіка.

Голова Правління Бажан Олексій Іванович, освіта — вища, інженер-технолог, виробничий стаж — 38 років.

Головний бухгалтер Гончаренко Валентина Василівна, освіта середня спеціальна, товарознавець книги, виробничий стаж 27 років.

ВАТ «Зоря» проводить виробничу діяльність, яка сприяє наповненню ринку етикетно-пакувальною продукцією за рахунок застосування передової технології, покращення якості продукції і задоволення на нові отриманого прибутку соціально-економічних інтересів акціонерів і членів трудового колективу.

ВАТ «Зоря» створене на підставі наказу Держхарчопрому України від 12 серпня 1994 року, № 80.

Згідно з планом розміщення акцій ВАТ «Зоря», затвердженим наказом регіонального відділення фонду державного майна України по місту Києву від 6 лютого 1996 року, № 165, передбачено продаж простих акцій в кількості 48195 штук за номінальною вартістю 25 тис. крб. кожна на загальну суму 1204875 тис. крб.

Пільговий продаж акцій в кількості 34045 штук закінчено 23 січня 1996 року.

Вільний продаж акцій в кількості 14150 штук почався 23 січня 1995 року і припинений 30 листопада 1995 року.

Дивіденди товариства створюються за рахунок чистого прибутку. Розмір суми у відсотках від чистого прибутку визначається вищим органом товариства.

Кошти фонду виплачуються акціонером пропорційно належних їм акцій.

Виплата дивідендів здійснюється щорічно до 25 квітня наступного за звітним року за місцем знаходження товариства.

Факторами ризику, пов'язаними з видами діяльності товариства є нестабільність роботи підприємств України, що є постачальниками сировини і замовниками готової продукції ВАТ «Зоря».

Загублене свідоцтво № 7075 про реєстрацію і печатку ООО «Бізнес-Союз» вважати недійсним.

Інформація про випуск акцій
АТ «Кедр»

І. Загальні відомості

1.1. Фірмове найменування: Акціонерне товариство відкритого типу «Кедр».
1.2. Місцезнаходження: Україна, Київ, вул. М. Раскової, 23.
1.3. Акціонерне товариство закритого типу «Кедр» засноване 28 грудня 1993 року і зареєстроване Дніпровською районною державною адміністрацією 5 травня 1994 року, Свідоцтво про реєстрацію № 2058.

Загальними зборами акціонерів 14 червня 1995 року (протокол № 5) прийнято рішення про реорганізацію акціонерного товариства закритого типу «Кедр» в акціонерне товариство відкритого типу.

1.4. Основними предметами діяльності товариства є:
— розробка, переробка, виробництво, реалізація, доставка продукції лісової, металургійної, машинобудівельної та вугільної промисловості, будівельної індустрії, включаючи виробництво цементу та залізобетонних виробів;
— виробнича діяльність в галузі енергетики;
— виконання будівельних та ремонтних робіт;
— проектні та пошукові роботи, а також роботи з розробки та впровадження в виробництво нових виробів, технологій, програмного забезпечення тощо;
— інша діяльність, не заборонена діючим законодавством України.

1.5. Метою діяльності Товариства є насичення ринку України високоякісними товарами та послугами і на основі отриманого прибутку задоволення потреб та інтересів акціонерів.

ІІ. Дані про фінансовий стан Товариства

2.1. Бухгалтерський баланс (в млн. крб.)

	на 01.01.95	на 01.01.96
Актив		
І. Основні засоби		
та позаобігові активи	83932	52343
ІІ. Запаси і витрати	946	3733
ІІІ. Кошти, розрахункові		
та інші активи	10545	60244
Баланс:	95423	116320
Пасив		
І. Джерела власних		
та прирівняних до них коштів	95380	113541
у т. ч. статутний фонд:	92000	92000
ІІ. Довгострокові пасиви:	—	—
ІІІ. Розрахунки та інші пасиви:	43	2779
Баланс	95423	116320

2.2. Результати фінансової діяльності:

млн. крб.

Показники	на 01.01.95	на 01.01.96
Балансовий прибуток	6885	32460
Дебіторська заборгованість	2092	8886
Кредиторська заборгованість	43	2779

2.3. На момент прийняття рішення про випуск акцій розмір сплаченого Статутного фонду складає 62.753. 750. 000 крб.

ІІІ. Дані про емісію цінних паперів

3.1. Рішення про реорганізацію акціонерного товариства закритого типу «КЕДР» у відкрите акціонерне товариство і випуск акцій прийнято загальними зборами акціонерів товариства (протокол № 5 від 14 червня 1995 р.).

3.2. Метою використання фінансових ресурсів, одержаних від емісії є збільшення статутного фонду.

3.3. Запланований обсяг емісії становить 92.000.000.000 крб. і поділяється на 73.600 акцій номінальною вартістю 1.250.000 крб. кожна, в тому числі:
простих іменних — 61.600 штук;
простих на пред'явника — 12.000 штук.

3.4. Акції випускаються серії «А» з номерами від 00001 до 73600 включно.

3.5. Акції розповсюджуються серед фізичних та юридичних осіб шляхом передплати. Форма випуску простих іменних — безпаперова; замість акцій акціонер отримує сертифікат на загальну суму належних йому акцій. Прості акції на пред'явника випускаються в готівковому вигляді.

Початок передплати на акції — через 15 днів після опублікування інформації про випуск акцій. Передплата триває протягом 6 місяців.

Передплата проводиться за адресою: Київ, вул. М. Раскової, 23.

3.6. Засновниками Товариства сплачено 68,21% запланованої емісії акцій на суму 62.753.750.000 крб. Для відкритого продажу пропонується 23.397 акцій на суму 29.246.250.000 крб. в тому числі:
простих іменних — 11.397 акцій, номінальною вартістю 1.250.000 крб. на суму 14.246.250.000 крб;
простих на пред'явника — 12.000 акцій, номінальною вартістю 1.250.000 крб. на суму 15.000.000.000 крб.

3.7. Передплата акцій здійснюється на підставі угоди, в якій обумовлюються всі умови придбання та оплати акцій. Дана угода є свідоцтвом про внесення коштів в статутний фонд та гарантує отримання сертифікатів на акції після реєстрації випуску акцій в Міністерстві фінансів України.

3.8. Оплата акцій може проводитись за рахунок грошових та майнових внесків, а також шляхом передачі матеріальних та інтелектуальних цінностей за курсовою вартістю.

3.9. Дата проведення загальних зборів акціонерів: через два тижні після закінчення відкритої передплати на акції.

3.10. Фактичний розмір статутного фонду буде уточнено за результатами передплати і затверджено загальними зборами акціонерів. У разі недосягнення або перевищення запланованого рівня передплати величина передплати встановлюється на рівні фактичного внеску. У разі реалізації оголошеної кількості акцій, їх розміщення може бути припинене раніше передбаченого строку. В цьому випадку про дату проведення Установчих зборів буде опубліковано додатково.

3.11. Власники акцій мають всі права акціонерів відповідно до чинного законодавства України.

3.12. Акціонери товариства мають першочергове право на придбання акцій товариства.

3.13. Виплата дивідендів проводиться за рішенням загальних зборів акціонерів не менше одного разу на рік у строк, що не перевищує 3 місяці після проведення Загальних зборів за адресою: Київ, вул. М. Раскової, 23.

Оплата акцій проводиться на:
р/р 167202 в акціонерному банку «Оболонь», МФО 322517, код ОКПО 21600112.

Загублене свідоцтво № 2929 «Про державну реєстрацію» підприємства у формі товариства з обмеженою відповідальністю «ЖУД», реєстраційний № 0883662 АТД від 15.01.93 р., вважати недійсним.

Украденные документы о регистрации ПТФ «ВСТ» (свидетельство 0881289 ФР от 10.02.92г., учредительный договор) считать недействительными.

Арбітражний суд Харківської області (310002, Харків, Будинок Рад, вул. Сумська, 64) за позовом «Укрсоцбанку» порушив справу № 212/5-54 від 12.03.1996 року про банкрутство акціонерної страхової компанії «Сплайн» (310078, Харків, вул. Петровського, 5). Банківські реквізити: розрахунковий рахунок № 100467941 в Акціонерному комерційному банку «Базис» (м. Харків), МФО 351760.

Кредитори можуть звертатися до Арбітражного суду протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбитражным судом Донецкой области возбуждено дело № 63/2-26 «О признании банкротом частного предприятия «Полли-2» (340118, Донецк, пр. Киевский, 48, р/с 1468439 в Донецком РУ АК ПИБ).

С заявлениями обращаться в месячный срок по адресу: 340105, Донецк, б. Пушкина, 34.

Арбитражный суд Днепропетровской области (320004, Днепропетровск, пр. Кирова, 1) возбудил дело № 4/б/-30 о банкротстве Научно-производственной фирмы «Дерри» (юридический адрес: 322815, п/о Коломойцево Криворожского р-на Днепропетровской обл., р/счет 1467833 в Криворожском филиале КБ «Приватбанк»).

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования этого объявления.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Богдана Хмельницького, буд. 44в) порушив справу № 13/28 про визнання банкрутом Спортивно-технічного клубу «Віраж» (Київ-215, пр. Радянської України, 20є), р/рахунок № 606228, МФО 322216 в Шевченківському відділенні Промінвестбанку Києва.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

В Арбітражному суді Києва (252030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за позовом Київського транспортного прокурора в інтересах Київського державного підприємства з перевезення вантажів та пасажирів «Київдержтранс» порушено справу № 17/34 про визнання банкрутом малого підприємства «Іглен» (252049, Київ, вул. Богдановська, 10; р/р 700161909/1345412 в Укрінбанку Києва, МФО 322249).

Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення в газеті.

Государственная налоговая инспекция по г. Авдеевке Донецкой области сообщает о возбуждении дел о банкротстве:

— № 1/1-76 частного предприятия «Ребус», директор Галян В. Г.

Юридический адрес: Донецкая обл., г. Авдеевка, 9-й квартал, д. 1, кв. 84, р/с № 468973 в АПБ «Украина» г. Авдеевка, МФО 334293;

— № 2/1-76 хозяйственного общества с ограниченной ответственностью «Фирма «Троица», директор Посметный В. А.

Юридический адрес: Донецкая обл., г. Авдеевка, ул. Гагарина, д. 15, кв 43, р/с № 2427787 в Киевском отделении ПСБ г. Донецка, МФО 334271.

Дела возбуждены в Арбитражном суде Донецкой области (г. Донецк, бул. Пушкина, 34).

Претензии кредиторов и заявления возможных санаторов принимаются в течение одного месяца со дня опубликования объявления.

Інформаційне повідомлення

Повідомляємо, що 15 травня 1996 року о 16 годині в приміщенні (актовому залі) ВАТ трест КМБ-6 відбудуться Загальні збори акціонерів відкритого акціонерного товариства трест «Київміськбуд-6» з порядком денним:

1. Звіти Правління та ревізійної комісії за результатами гсподарсько-виробничої діяльності за 1995 рік.
2. Внесення змін та доповнень до Статуту Товариства.
3. Вибори Правління ВАТ.
4. Вибори Спостережної ради ВАТ.
5. Вибори Ревізійної комісії ВАТ.
6. Затвердження планових нормативів відрахувань від чистого прибутку Товариства на 1996 рік.

Реєстрація учасників Загальних зборів почнеться 15 травня 1996 року у приміщенні тресту «Київміськбуд-6» (м. Київ-23, вул. Леоніда Первомайського, 9) з 14.00 до 15.00. Мати посвідчення особи. Тел.: 224-81-57; 224-61-55.

Оргкомітет з скликання та проведення Загальних зборів.

РИЗИКУЮТЬ УСІ,

або Чи вдовольняє нас нинішня система соцзахисту?

УСІ МИ, як то кажуть, ходимо під Богом. Тож, звісно, ніхто з нас не застрахований від усіляких нещасть. І передусім на роботі. Адже не секрет, що саме на виробництві дістають каліцтва сотні людей. Так, нині в Україні ризик стати жертвою нещасного випадку або профзахворювання в 5-8 разів вищий, аніж, скажімо, в розвинених країнах світу. Щорічно у нас зазнають травм близько 100 тисяч чоловік, із них 2,2 тисячі гинуть, а понад 12 тисяч одержують професійні захворювання. Близько 15 тисяч осіб стають інвалідами. Якщо вдатися до цьогорічної статистики щодо виробничого травматизму зі смертельними наслідками, то й тут цифри вражають. Так, за два місяці поточного року загинуло 383 чоловіки. Торік ця цифра становила 313 осіб. Як бачимо, смертність на роботі зростає, і, здається, цьому нема зупину.

Ніде правди діти, в нас і справді на обидві ноги шкутильгає багато галузей народного господарства. Не вистачає коштів ані на переобладнання підприємств, ані на, бодай, часткове оновлення. Через це, як правило, страждають люди. І як часто-густо це в нас трапляється, потерпілому важко добитися належної допомоги як для себе, так і для своєї сім'ї. Така людина, по суті, почувається покинутою напризволяще, почасти не знаючи де шукати прихистку, з кого вимагати за втрачене здоров'я. Звісно, існують соціальні служби, але вони, як правило, не повністю вдовольняють потреби потерпілого.

Якщо вдатися до світового досвіду, то розвиток системи обов'язкового соціального страхування від нещасних випадків на виробництві має більш як столітню історію. Нині майже в усіх країнах світу таке страхування визнано першочерговим соціальним і гуманітарним завданням. Прокоментувати, як ця справа посувається в Україні, ми попросили голову Державного комітету України з нагляду за охороною праці Станіслава Порфирійовича ТКАЧУКА.

— Почну з того, що соцзахист працюючих у розвинутому суспільстві повинен не лише відшкодовувати збитки потерпілому на виробництві, лікувати, а й виконувати запобіжну функцію. Хочу зауважити, що дехто цей термін відносить винятково до сфери державної опіки, себто розглядає її як категорію не ринкову. Проте рано чи пізно ми все-таки перейдемо до економічних методів управління охороною праці, а відтак змінимо, а то й відмінимо механізм колишньої системи соцзахисту населення. До слова, ми саме і наголошуємо на тому, що давно назрів новий підхід до системи соцзахисту працюючих. І навіть підкріпили це проектом Закону «Про державне соціальне страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань».

Гадаю, новий законопроект заповнить таку важливу прогалину в системі соцстрахування, як запобіжна функція.

Працедавцеві буде економічно невигідно, аби на підприємстві калічилися люди. Адже законопроект передбачає диференціацію страхових внесків залежно від фактичного стану охорони праці на підприємстві: за високих рівнів травматизму встановлюватимуться підвищені, так звані «каральні», тарифи страхових внесків, за низьких — знижені, преміальні тарифи. Надто важливо й те, що в руках одного органу — Фонду соціального страхування — буде весь комплекс питань, себто запобігання нещасним випадкам, медична, професійна та соціальна реабілітація потерпілих. Як свідчить світовий досвід, саме така модель страхування є найефективніша і найекономічніша.

Відверто кажучи, наше суспільство не відчуває повною мірою гостроти проблеми професійних ризиків, оскільки вони все ще залишаються «розчиненими» в єдиній державній системі соцзабезпечення та суспільних фондах споживання. Тільки вдумайтеся: у нас досі не вирішене питання правонаступництва відповідальності, працедавців за відшкодування збитків унаслідок втрати працездатності через банкрутство та закриття підприємств, нема також надійних механізмів, які забезпечували б оплату послуг за лікування, медичну, професійну та соціальну реабілітацію потерпілих на виробництві. Особливо потерпають від цього галузі з високим рівнем професійного ризику. Це — вугільна, гірничорудна, хімічна, металургійна промисловості. Зважаючи на це, ми пропонуємо зовсім інший підхід: запровадити обов'язкове страхування працівників, які перебувають у трудових відносинах з наймачами і працюють за умовами трудового договору. Для самозайнятих працівників можливий вибір між обов'язковим та добровільним страхуванням. Треба сказати, що ці принципи не відміняють наявних форм соцзабезпечення, а лише підвищують їх управлінську дієвість шляхом перерозподілу відповідальності за соцзабезпечення між державою, працедавцями та працівниками.

Хто від цього виграє? Всі, і держава в тому числі. Працівник теж буде максимально захищений. Приміром, він не залежатиме від фінансового становища підприємства. Адже Фонд соціального страхування від нещасних випадків у разі потреби братиме на себе і лікування потерпілих у власних спеціалізованих лікувальних установах, виплачуватиме пенсію при частковій втраті працездатності, здійснюватиме перекваліфікацію потерпілих у власних навчальних закладах або на договірній основі — в інших службах перенавчання інвалідів, зрештою, здійснюватиме працевлаштування. Це — лише частка того, що робитиме фонд. Загалом перелік соціальних послуг, який надаватиметься потерпілим, зросте майже на 70—80 відсотків. Додам, що наймач за такої системи теж не у програші. Він одержуватиме як кваліфіковану допомогу від страхових експертів, так і матиме економію витрат, пов'язаних з наслідками нещасних випадків.

Насамкінець додам, що вся діяльність такого фонду здійснюватиметься виключно за рахунок внесків працедавців. Кошти державного і місцевих бюджетів, а також гроші працівників не витрачатимуться на ці цілі.

Гадаємо, така модель соціального захисту убезпечуватиме нас з вами, додаватиме впевненості у завтрашньому дні.

Записала
Надія КУЗНЕЦОВА.

Нова серія валюти США зразка 1996 року

25 березня Сполучені Штати Америки офіційно ввели в обіг 100-доларову банкноту нового зразка. Ми звернулися до Інформаційного центру Казначейства США в Києві, який підготував відповіді на найпоширеніші запитання, що виникають у зв'язку з введенням нової серії американської валюти.

Навіщо США змінюють дизайн валюти?

Банкноти нового зразка дозволять посилити захищеність американської валюти. Це сприятиме тому, щоб американська валюта залишилася однією з найбільш надійних валют у світі і надалі користувалася такою само повагою світової громадськості.

Вдосконалення копіювальної техніки та сканерних технологій дозволяє поліпшити якість відтворення документів. Зміни в дизайні банкноти, що полягають у використанні нових ступенів захисту, спрямовані на запобігання підробки валюти. Саме запобігання, оскільки насправді загальна кількість підроблених грошей, виявлених в обігу, надзвичайно мала — вона складає лише одну соту відсотка. Новий дизайн доларів зразка 1996 року є першою спробою суттєво змінити зовнішній вигляд американської валюти за останні 67 років.

Чи буде девальвована існуюча валюта, чи вилучатиметься вона з обігу?

У жодному разі. США ніколи не вилучали з обігу своєї валюти і не мають наміру робити цього тепер. Обидві банкноти, як стара, так і нова, перебуватимуть в обігу паралельно протягом необмеженого часу і матимуть однакову вартість.

У чому полягатимуть зміни?

Щоб звільнити місце для внесення нових ступенів захисту, в існуючий дизайн довелося внести певні зміни. Найбільші зміни стосувалися загального графічного рішення: зображення історичних осіб стало більшим, а зображення, нанесене по краях купюри, було спрощено. Такі зміни дали можливість звільнити місце для водяного знака праворуч від зображення історичної особи, який повторює це зображення. Окрім того, введено такі зміни:

Розташування захисних ниток у купюрах різної вартості буде відрізнятися. У затемненому приміщенні при ультрафіолетових променях захисна нитка набуватиме червоного кольору.

Фарба, що змінює колір (від зеленого до чорного) залежно від кута зору. Даний елемент використовуватиметься для нанесення цифр у правому нижньому кутку на лицьовому боці банкноти. Таку фарбу досить важко дістати, а після копіювання буде залишатися лише чорний колір.

Мікродрук цифр у нижньому лівому кутку та на комірі сюртука Бенджаміна Франкліна. Мікродрук у зображенні портрета буде використаний в дизайні купюр інших деномінацій.

Тонкі концентричні лінії у вигляді фону. Такий тип друку важко копіювати або підробляти сканером та з допомогою іншого друкарського обладнання.

Інші ступені захисту для здійснення машинної ідентифікації та обробки валюти.

Таке поєднання надійних захисних елементів стане на заваді підробкам валюти.

Чи будуть вводитися купюри інших номінацій? Дизайн яких із них зміниться?

Існуюча грошова структура залишиться без змін. Першою купюрою, що зазнала змін у дизайні, стала 100- доларова банкнота. У подальші роки вводитиметься новий дизайн купюр меншої вартості — 50, 20, 10, 5, і 1 долар — по одній номінації на рік.

Як відбуватиметься введення 100-доларових банкнот зразка 1996 року і що буде зі старою валютою?

100-доларові банкноти зразка 1996 року вводитимуть так само, як і купюри серії 1990 року: в міру надходження грошових знаків до закладів Федерального резерву їх замінятимуть новими. Старі банкноти в міру зношення повертатимуть до Федерального резерву, де вони підлягатимуть знищенню та заміні на нові. Безумовно, усі банкноти прийматимуться за повною номінальною вартістю впродовж усього часу, поки вони залишатимуться в обігу.

Чи правда, що тим, хто захоче поміняти 100 доларів попередніх років випуску на 100 доларів 1996 року, доведеться сплачувати за це комісійні?

Власникам доларів нема сенсу негайно обмінювати їх на купюри нового зразка, оскільки на цьому вони нічого не виграють: стара і нова банкноти ходитимуть паралельно і матимуть однакову вартість.

Проте, якщо хтось захоче поміняти старі долари на долари серії 1996 року, з них братимуть комісійні. Ці комісійні будуть компенсувати витрати українських банків на транспортування нових банкнот та проведення операцій по обміну. Це ті ж комісійні, які ви платите кожного разу, коли обмінюєте валюту.

Слід пам'ятати, що обмінні пункти не мають права вимагати різні комісійні за валюту, випущену у різні роки. Однак, оскільки різні банки і обмінні пункти пропонують відмінні умови обміну валюти, слід пошукати обмінний пункт, де ці умови найкращі.

Чому уряд США проводить освітню кампанію для населення України?

Уряд США проводить освітню кампанію в Україні в рамках світової освітньої програми.

Освітня кампанія в Україні має на меті два основних завдання. По-перше, ознайомити населення України з новим дизайном валюти, щоб люди не стали жертвами шахрайства. І по-друге, поінформувати українську громадськість про те, що уряд США ніколи не вилучав з обігу старі банкноти і не робитиме цього тепер. А отже нема потреби обмінювати банкноти старого зразка. Втім, якщо українські громадяни бажають їх обміняти, то для цього не існує обмежень у часі.

Для того, щоб одержати детальнішу інформацію, зверніться до місцевого відділення Асоціації захисту прав споживачів України або зателефонуйте за київським телефоном: (044) 245-47-86.

Кактуси проти... комп'ютерів

Чи знаєте ви, що кактуси є тими рослинами, фітонциди яких найкраще очищують повітря? Навіть у декілька разів зменшують у приміщенні випромінювання від комп'ютерів та телеапаратури. Про це та багато іншого — цікавого та корисного — можна дізнатися, відвідавши виставку кактусів у павільйоні № 28 Національного виставочного центру м. Києва. Унікальні види кактусів та сукулентів — різноманітні за формою, забарвленням, розміром, неповторні на вигляд — зібрані НВЦ, Ботанічним садом, спілкою кактусистів України, агрофірмою «Квіти України». Як розповіла директор фірми (організатора виставки) «Флора-вернісаж» Валентина Троценко, тут представлені навіть такі рослини, які на своїй батьківщині зовсім зникли, чи занесені до Червоної книги.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 339474.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311065.